



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอ เป็นลำดับ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้น โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ได้แก่
 - 1.1 ลักษณะทั่วไปทางประชากรศาสตร์ ของโส เกษีชาย
 - 1.2 ความสัมพันธ์ในครอบครัว ของโส เกษีชาย
 - 1.3 รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว ของโส เกษีชาย

2. การทดสอบสมมติฐาน
 - 2.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโส เกษีชาย และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ในด้านปัจจัยทางประชากรศาสตร์
 - 2.2 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโส เกษีชาย และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว
 - 2.3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโส เกษีชาย และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ในด้านรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว
 - 2.4 การหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว กับการประกอบอาชีพโส เกษีชาย

3. การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการสื่อสารของโส เกษีชาย

4. การวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของโส เกษีชาย

1. การวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้น

1.1 ลักษณะทั่วไปทางประชากรศาสตร์ของโสเภณีชาย

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีจำนวน 100 คน เป็นพนักงานบริการชายประจำอยู่ในสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ ได้แก่ VIOLET COCKTAIL LOUNGE, GREEN CARNATION, กอนแก้ว, BAR BIERY & ETHERNIA, POTEX, LAKSH MAN, MR. TANGMO, LES BEAUX, SUPER LEX, WHITE HORSE และ ร้านอาหาร ผู้ฉิม

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ความถี่แปรที่ศึกษาได้ผลดังต่อไปนี้

อายุ กลุ่มโสเภณีชายทั้งหมดจะมีอายุเฉลี่ยประมาณ 20 ปี โดยอายุของโสเภณีชายที่พบมากที่สุดคือ อายุ 20 ปี มีจำนวน 19 คน หรือร้อยละ 19.0 รองลงมาคืออายุ 18 ปี มีจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 17.0 ส่วนโสเภณีชายที่มีอายุ 21 และ 22 ปี นั้น มีจำนวนเท่ากันคือ 15 คน หรือร้อยละ 15.0 อายุที่พบน้อยที่สุดในกลุ่มโสเภณีชายคือ อายุ 15 ปี มีจำนวน 1 คน หรือร้อยละ 1.0 และที่พบอายุสูงสุดคือ 28 ปี มีจำนวน 1 คน หรือร้อยละ 1.0 เช่นกัน (ดูรายละเอียดในตารางที่ 33 ประกอบในภาคผนวก)

ภูมิลำเนา จากการศึกษาถึงตัวแปรภูมิลำเนาของกลุ่มโสเภณีชาย ผู้วิจัยได้แบ่งภูมิลำเนาภาคออกเป็น 6 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ภาคตะวันตก และภาคใต้ (สวาท เสนาณรงค์ และคณะ, 2530 : 24)

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มโสเภณีชายที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 40 คน หรือร้อยละ 40.0 รองลงมาคือ ภาคกลางมีจำนวน 30 คน หรือร้อยละ 30.0 ภาคเหนือมีจำนวน 11 คน หรือร้อยละ 11.0 โสเภณีชายที่มี

ภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีจำนวน 7 คน หรือร้อยละ 7.0 ส่วนภาคตะวันตก และภาคใต้ เป็นภูมิภาคที่มีจำนวนโสเภณีชายน้อยที่สุด คือภาคละ 6 คน หรือร้อยละ 6.0 เท่านั้น (ดูรายละเอียดในตารางที่ 34 ประกอบในภาคผนวก)

เมื่อจำแนกถึงรายละเอียดในเรื่องของภูมิภาคจังหวัด สามารถแยกออกได้ตามภาคต่าง ๆ ดังนี้ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 35 ถึง ตารางที่ 40 ประกอบในภาคผนวก)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากจำนวนโสเภณีชายทั้งหมด 40 คน สามารถแบ่งตามภูมิภาคจังหวัดได้ทั้งหมด 13 จังหวัด โดยโสเภณีชายที่มีภูมิภาคในจังหวัดอุดรธานี มีจำนวนมากที่สุดคือ 8 คน หรือร้อยละ 20.0 รองลงมาคือ จังหวัดขอนแก่น มีจำนวน 7 คน หรือร้อยละ 17.5 สำหรับโสเภณีชายที่มีภูมิภาคในจังหวัดสุรินทร์ และนครราชสีมา มีจำนวนเท่ากันคือ จังหวัดละ 4 คน หรือร้อยละ 10.0 สำหรับจังหวัดหนองคาย จังหวัดนครพนม และจังหวัดสกลนคร เป็นภูมิภาคที่มีจำนวนโสเภณีชายน้อยที่สุดคือ จังหวัดละ 1 คน หรือร้อยละ 2.5 เท่านั้น

ภาคกลาง จากจำนวนโสเภณีชายทั้งหมด 30 คน สามารถแบ่งตามภูมิภาคจังหวัดได้ทั้งหมด 10 จังหวัด โดยโสเภณีชายที่มีภูมิภาคในจังหวัดกรุงเทพมหานคร มีจำนวนมากที่สุดคือ 15 คน หรือร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีจำนวน 4 คน หรือร้อยละ 13.33 สำหรับจังหวัดสุโขทัย จังหวัดอุทัย และจังหวัดนครสวรรค์ มีจำนวนเท่ากันคือจังหวัดละ 2 คน หรือร้อยละ 6.67 โสเภณีชายที่มีภูมิภาคในจังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิจิตร จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดชัยนาท มีจำนวนน้อยที่สุดคือจังหวัดละ 1 คน หรือร้อยละ 3.33 เท่ากัน

ภาคเหนือ จากจำนวนโสเภณีชายทั้งหมด 11 คน สามารถแบ่งตามภูมิภาคจังหวัดได้ทั้งหมด 3 จังหวัด โดยโสเภณีชายที่มีภูมิภาคในจังหวัดเชียงรายมีจำนวนมากที่สุดคือ 5 คน หรือร้อยละ 45.4 รองลงมาคือ จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวน 4 คน หรือ

ร้อยละ 36.36 ส่วนโสดเกษียณที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดอุตรดิตถ์ มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีจำนวน 2 คน หรือร้อยละ 18.18

ภาคตะวันออกเฉียงใต้ จากจำนวนโสดเกษียณทั้งหมด 7 คน สามารถแบ่งตามภูมิลำเนาจังหวัดได้ทั้งหมด 5 จังหวัด โดยโสดเกษียณที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดระยอง มีจำนวนเท่ากัน คือจังหวัดละ 2 คน หรือร้อยละ 28.57 สำหรับจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดตราด มีจำนวนจังหวัดละ 1 คน หรือร้อยละ 14.29 เท่ากัน

ภาคตะวันตก จากจำนวนโสดเกษียณทั้งหมด 6 คน สามารถแบ่งตามภูมิลำเนาจังหวัดได้เพียง 3 จังหวัด โดยโสดเกษียณที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดราชบุรี มีจำนวนมากที่สุดคือ 3 คน หรือร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ จังหวัดกาญจนบุรี มีจำนวน 2 คน หรือร้อยละ 33.33 ส่วนโสดเกษียณที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีเพียง 1 คน หรือร้อยละ 16.67 เท่านั้น

และภาคสุดท้ายคือ ภาคใต้ จากจำนวนโสดเกษียณทั้งหมด 6 คน สามารถแบ่งตามภูมิลำเนาจังหวัดได้เพียง 3 จังหวัดเช่นกัน โดยโสดเกษียณที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวนมากที่สุดคือ 4 คน หรือร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ จังหวัดพัทลุง และจังหวัดชุมพร ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ จังหวัดละ 1 คน หรือร้อยละ 16.67

ระดับการศึกษา โสดเกษียณส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คือมีจำนวนถึง 72 คน หรือร้อยละ 72.0 รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวน 23 คน หรือร้อยละ 23.0 โสดเกษียณที่มีการศึกษาระดับอนุปริญาหรือประกาศนียบัตรชั้นสูง และระดับปริญญาตรี มีจำนวนน้อยที่สุดคือ จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 3.0 และจำนวน 2 คน หรือ

ร้อยละ 2.0 ตามลำดับ และไม่ปรากฏกลุ่มโสเภณีชายที่ไม่ได้เรียนหนังสือ และที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีขึ้นไป (ดูตารางที่ 41 ประกอบในภาคผนวก)

สถานภาพการมีคู่ครอง โสเภณีชายส่วนใหญ่ยังเป็นโสดคือ มีจำนวนถึง 93 คน หรือร้อยละ 93.0 ส่วนที่เหลือคือ โสเภณีชายที่มีภรรยาแล้ว ซึ่งมีจำนวน 7 คน หรือร้อยละ 7.0 (ดูตารางที่ 42 ประกอบในภาคผนวก)

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน โสเภณีชายส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับเพื่อน มีจำนวน 52 คน หรือร้อยละ 52.0 รองลงมาคือ อาศัยอยู่กับคนในครอบครัว มีจำนวน 28 คน หรือร้อยละ 28.0 ส่วนโสเภณีชายที่อยู่คนเดียวมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 20 คน หรือร้อยละ 20.0 (ดูตารางที่ 43 ประกอบในภาคผนวก)

รายได้ ผู้วิจัยแบ่งรายได้ของกลุ่มโสเภณีชายออกเป็น 3 ระดับ คือ รายได้ต่ำ รายได้ปานกลาง และรายได้สูง โสเภณีชายส่วนใหญ่มีรายได้ปานกลางคือ (4,045.- บาท ถึง 7,225.- บาท) มีจำนวน 40 คน หรือร้อยละ 44.0 รองลงมาคือ มีรายได้ต่ำ (น้อยกว่า 4,045.- บาท) มีจำนวน 32 คน หรือร้อยละ 32.0 ส่วนโสเภณีชายที่มีรายได้สูง (มากกว่า 7,672.- บาท) มีจำนวนน้อยที่สุดมีเพียง 28 คน หรือร้อยละ 28.0 (ดูตารางที่ 44 ประกอบในภาคผนวก)

ความรับผิดชอบต่อครอบครัว ในที่นี้ หมายถึง การส่งเสียเงินให้กับครอบครัวทุกเดือน จำนวนของโสเภณีชายที่ส่งเสียเงินให้กับครอบครัว มีจำนวนเท่ากันกับโสเภณีชายที่ไม่ส่งเสียเงินให้ครอบครัว คือมีจำนวน 50 คน หรือร้อยละ 50.0 เท่ากัน (ดูตารางที่ 45 ประกอบในภาคผนวก)

ส่วนจำนวนเงินที่ส่งเสียให้กับครอบครัวนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งระดับของจำนวนเงินออกเป็น 3 ระดับ คือ จำนวนน้อย จำนวนปานกลาง และจำนวนมาก โสเภณีชายส่วนใหญ่

ส่งเสียเงินให้กับครอบครัวในจำนวนมาก (มากกว่า 1,426.- บาท) มีจำนวน 32 คน หรือ ร้อยละ 64.0 รองลงมาคือ ส่งเสียเงินให้กับครอบครัวในจำนวนปานกลาง (251.- บาท ถึง 1,426.- บาท) มีจำนวน 18 คน หรือร้อยละ 36.0 และไม่ปรากฏโสเภณีชายที่ส่งเสียเงินให้ครอบครัวในจำนวนน้อย (น้อยกว่า 251.- บาท) (ดูตารางที่ 46 ประกอบในภาคผนวก)

สถานภาพของบิดามารดา โสเภณีชายส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน คือ มีจำนวน 61 คน หรือร้อยละ 61.0 รองลงมาคือ บิดาเสียชีวิตแล้วมีจำนวน 17 คน หรือ ร้อยละ 17.0 และบิดามารดาแยกกันอยู่ มีจำนวน 11 คน หรือร้อยละ 11.0 สำหรับโสเภณีชาย ที่มารดาเสียชีวิต มีจำนวน 6 คน หรือร้อยละ 6.0 บิดาและมารดาหย่าขาดจากกันแล้วมีจำนวน 3 คน หรือร้อยละ 3.0 ส่วนโสเภณีชายที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้ง 2 ท่านแล้วมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 2 คน หรือร้อยละ 2.0 และจากจำนวนโสเภณีชายทั้งหมด 100 คน มีจำนวนโสเภณีชาย 17 คน หรือร้อยละ 17.0 ที่มีบิดาหรือมารดาเลี้ยง (ดูตารางที่ 47 และตารางที่ 48 ประกอบใน ภาคผนวก)

ระดับการศึกษาของบิดามารดา

- การศึกษาของบิดา พบว่า โสเภณีชายส่วนใหญ่ บิดามีการศึกษาระดับ ประถมศึกษา คือมีจำนวน 47 คน หรือร้อยละ 47.0 รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คือมี 24 คน หรือร้อยละ 24.0 ส่วนโสเภณีชายที่บิดาไม่ได้เรียนหนังสือ มีการศึกษาระดับ อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรชั้นสูง และระดับปริญญาตรี มีจำนวนเท่ากัน คือ ระดับละ 2 คน หรือร้อยละ 2.0 โสเภณีชายที่บิดามีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มีเพียง 1 คน หรือร้อยละ 1.0 เท่านั้น

- การศึกษาของมารดา พบว่า โสเภณีชายส่วนใหญ่มารดามีการศึกษา ระดับประถมศึกษาเช่นกัน มีจำนวน 68 คน หรือ 68.0 รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน 13 คน หรือร้อยละ 13.0 ส่วนโสเภณีชายที่มารดาไม่ได้เรียนหนังสือ มีจำนวน 5 คน หรือร้อยละ 5.0 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกับโสเภณีชายที่มารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรี คือมีจำนวน 4 คน หรือร้อยละ 4.0 ส่วนโสเภณีชายที่มารดาจบการศึกษาระดับอนุปริญญาตรีหรือ

ประกาศนียบัตรชั้นสูง มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 1 คน หรือร้อยละ 1.0 และไม่ปรากฏโสเภณีชายที่มารดามีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีขึ้นไป (คูตารางที่ 49 ประกอบในภาคผนวก)

อาชีพของบิดามารดา

- อาชีพของบิดา พบว่า โสเภณีชายส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพทำการเกษตร คือมีจำนวน 28 คน หรือร้อยละ 28.0 รองลงมาคือ อาชีพธุรกิจ (ค้าขาย, ห้างร้านส่วนตัว, งานบริษัท) มีจำนวน 26 คน หรือร้อยละ 26.0 และรับราชการ 15 คน หรือร้อยละ 15.0 โสเภณีชายที่บิดามีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีจำนวน 9 คน หรือร้อยละ 9.0 และที่ว่างงานอยู่ในปัจจุบันมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 2 คน หรือร้อยละ 2.0 (คูตารางที่ 50 ประกอบในภาคผนวก)

- อาชีพของมารดา พบว่า โสเภณีชายส่วนใหญ่มารดาจะประกอบอาชีพธุรกิจ (ค้าขาย, ห้างร้านส่วนตัว, งานบริษัท) มีจำนวน 35 คน หรือร้อยละ 35.0 และอาชีพทำการเกษตร คือมีจำนวน 30 คน หรือร้อยละ 30.0 รองลงมาคืออาชีพแม่บ้าน หรือทำงานบ้าน มีจำนวน 12 คน หรือร้อยละ 12.0 และอาชีพรับจ้างทั่วไปมีจำนวน 9 คน หรือร้อยละ 9.0 ส่วนโสเภณีชายที่มารดาว่างงานอยู่มีจำนวน 5 คน หรือร้อยละ 5.0 และที่ประกอบอาชีพรับราชการมีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีจำนวน 2 คน หรือร้อยละ 2.0 (คูตารางที่ 50 ประกอบในภาคผนวก)

การมีรายได้รวมของบิดามารดาเฉลี่ยต่อเดือน โสเภณีชายส่วนใหญ่บิดามารดาจะมีรายได้รวมกันต่อเดือน มีจำนวน 82 คน หรือร้อยละ 82.0 ส่วนโสเภณีชายที่บิดามารดาไม่มีรายได้ มีจำนวน 10 คน หรือร้อยละ 10.0 และมีจำนวนโสเภณีชาย 6 คน ที่ไม่ทราบว่าบิดามารดา มีรายได้ต่อเดือนหรือไม่ (คูตารางที่ 51 ประกอบในภาคผนวก)

ส่วนจำนวนรายได้รวมของบิดามารดาเฉลี่ยต่อเดือน ผู้วิจัยแบ่งระดับของรายได้ออกเป็น 3 ระดับ คือ รายได้ต่ำ รายได้ปานกลาง และรายได้สูง โสเภณีชายส่วนใหญ่รายได้ของบิดาและมารดา รวมกันเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในระดับปานกลาง (1,255.- บาท ถึง 13,644.- บาท) คือมีจำนวนถึง 65 คน หรือร้อยละ 79.27 รองลงมาคือ มีรายได้รวมกัน

เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในระดับสูง (มากกว่า 13,644.- บาท) มีจำนวน 9 คน หรือร้อยละ 10.98 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันกับบิตามารดาของโสเภณีชายที่มีรายได้รวมกันเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในระดับต่ำ (น้อยกว่า 1,255.- บาท) คือมีจำนวน 8 คน หรือร้อยละ 9.76 (ดูตารางที่ 52 ประกอบในภาคผนวก)

1.2 ความสัมพันธ์ในครอบครัวของโสเภณีชาย

จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ในครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์กับบิดามารดา ความสัมพันธ์กับพี่น้อง และความสัมพันธ์กับครอบครัวโดยรวม ได้ผลดังต่อไปนี้

ความสัมพันธ์กับบิดามารดา สามารถอธิบายแยกได้เป็นส่วน ๆ ดังนี้ (ดูตารางที่ 53 ถึงตารางที่ 61 ประกอบในภาคผนวก)

ในด้านความรู้สึกต่อชีวิตครอบครัวของบิดามารดา โสเภณีชายส่วนใหญ่คิดว่าชีวิตครอบครัวของบิดามารดามีความสุขปานกลาง คือมีจำนวน 55 คน หรือร้อยละ 55.0 รองลงมาคือไม่ค่อยมีความสุข มีจำนวน 22 คน หรือร้อยละ 22.0 โสเภณีชายที่คิดว่าชีวิตครอบครัวของบิดามารดามีความสุขมาก มีจำนวน 14 คน หรือร้อยละ 14.0 และที่คิดว่าชีวิตครอบครัวของบิดามารดาไม่มีความสุขเลย มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 8 คน หรือร้อยละ 8.0

ในด้านการใช้เวลาว่างอยู่กับลูก ๆ ของบิดามารดาของโสเภณีชาย โสเภณีชายส่วนใหญ่ตอบว่าบิดามารดาใช้เวลาว่างอยู่กับลูก ๆ บ่อยครั้ง คือมีจำนวน 35 คน หรือร้อยละ 35.0 รองลงมาตอบว่าบิดามารดาใช้เวลาว่างอยู่กับลูก ๆ บ่อยครั้ง มีจำนวน 31 คน หรือร้อยละ 31.0 และที่ตอบว่าบิดามารดาใช้เวลาว่างอยู่กับลูก ๆ ทุกครั้ง มีจำนวน 26 คน หรือร้อยละ 26.0 และโสเภณีชายที่ตอบว่าบิดามารดาของตนไม่เคยใช้เวลาว่างอยู่กับลูก ๆ เลยมีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวนเพียง 8 คน หรือร้อยละ 8.0 เท่านั้น

ในด้านความถี่ในการมีเรื่องกระทบกระทั่งกัน หรือมีความเห็นไม่ตรงกันนั้น โสเภณีชายส่วนใหญ่มีความเห็นว่า บิดามารดามีเรื่องกระทบกระทั่งกันและมีความเห็นไม่ตรงกัน ในระดับบางครั้งมากที่สุด คือมีจำนวน 34 คน หรือร้อยละ 34.0 รองลงมาคือมีความเห็นว่า บิดามารดามีเรื่องขัดแย้งกันน้อยครั้งที่สุด มีจำนวน 29 คน หรือร้อยละ 29.0 ส่วนที่มีความเห็นว่า บิดามารดามีเรื่องขัดแย้งกันบ่อยครั้งที่สุด มีจำนวน 20 คน หรือร้อยละ 20.0 และโสเภณีชายที่ตอบว่า บิดามารดาไม่เคยมีเรื่องกระทบกระทั่งกันเลยมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 13 คน หรือร้อยละ 13.0

ในด้านความรู้สึกของโสเภณีชาย เวลาบิดามารดามีเรื่องไม่เข้าใจกันหรือทะเลาะกัน ส่วนใหญ่จะไม่สบายใจคือ มีจำนวน 40 คน หรือร้อยละ 40.0 รองลงมาคือรู้สึกกลุ่มใจมากมีจำนวน 22 คน หรือร้อยละ 22.0 และรู้สึกเฉย ๆ ถือเป็นเรื่องธรรมดา มีจำนวน 14 คน หรือร้อยละ 14.0 ส่วนโสเภณีชายที่รู้สึกรำคาญเวลาบิดามารดามีเรื่องไม่เข้าใจกันมีเพียง 8 คน หรือร้อยละ 8.0

ในด้านการปฏิบัติของบิดามารดาต่อตน เวลาเป็นเรื่องผิดหวัง หรือทำอะไรผิดพลาด โสเภณีชายส่วนใหญ่ตอบว่า บิดามารดาของตนจะถามถึงสาเหตุและชี้แนะ ซึ่งมีจำนวน 38 คน หรือร้อยละ 38.0 รองลงมาคือการปลอบใจให้กำลังใจ มีจำนวน 32 คน หรือร้อยละ 32.0 ส่วนโสเภณีชายที่ตอบว่า บิดามารดาของตนจะวางเฉยไม่ยุ่งด้วย มีจำนวน 18 คน หรือร้อยละ 18.0 และที่ตอบว่าบิดามารดาจะว่ากล่าวซ้ำเติมตน มีจำนวน 12 คน หรือร้อยละ 12.0

ในด้านการแสดงออกของโสเภณีชาย เวลาเป็นเรื่องขัดแย้งกับบิดามารดา ส่วนใหญ่จะทำตัวเฉย ๆ มีจำนวน 40 คน หรือร้อยละ 40.0 รองลงมาคือ การออกไปนอกบ้าน มีจำนวน 34 คน หรือร้อยละ 34.0 ส่วนโสเภณีชายที่ไปค้างบ้านเพื่อน เวลาเป็นเรื่องขัดแย้งกับบิดามารดา มีจำนวน 22 คน หรือร้อยละ 22.0 และที่แสดงออกโดยการทำลายข้าวของมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 3 คน หรือร้อยละ 3.0 เท่านั้น

ในด้านความรักของบิดามารดาที่มีต่อโสเภณีชาย เมื่อเปรียบเทียบกับพี่น้องในครอบครัว ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีบิดามารดารักเท่ากันทุกคนมีจำนวน 32 คน หรือร้อยละ 32.0 รองลงมาคิดว่าบิดามารดารักตนเองมากที่สุด มีจำนวน 27 คน หรือร้อยละ 27.0 และที่คิดว่า บิดามารดารักตนเองน้อยกว่าพี่น้องบางคนมีจำนวน 24 คน หรือร้อยละ 24.0 ส่วนโสเภณีชายที่ คิดว่าบิดามารดารักตนเองน้อยที่สุด มีจำนวน 9 คน หรือร้อยละ 9.0 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกับโสเภณีชายที่คิดว่า บิดามารดารักตนเองมากกว่าพี่น้องบางคน มีจำนวน 8 คน หรือร้อยละ 8.0

ในด้านหัวข้อเรื่องที่โสเภณีชายชอบคุยกับบิดามารดามากที่สุด ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องทั่วไป ซึ่งมีจำนวนถึง 52 คน หรือร้อยละ 52.0 รองลงมาคือ เรื่องที่จำเป็นเท่านั้น ถึงคุยมีจำนวน 34 คน หรือร้อยละ 34.0 โสเภณีชายที่ชอบคุยเรื่องส่วนตัวของตนกับบิดามารดามีจำนวนน้อย คือมี 13 คน หรือร้อยละ 13.0 และปรากฏว่ามีโสเภณีชายที่ไม่คุยกับบิดามารดาเลย มีจำนวน 1 คน หรือร้อยละ 1.0

ในด้านความต้องการเวลาคุยหรือใกล้ชิดกับบิดามารดา โสเภณีชายส่วนใหญ่ต้องการเวลามากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน มีจำนวนถึง 68 คน หรือร้อยละ 68.0 รองลงมาคิดว่าเพียงพอแล้วมีจำนวน 28 คน หรือร้อยละ 28.0 ส่วนโสเภณีชายที่ไม่อยากคุยกับบิดามารดาอีกเลย มีจำนวน 4 คน หรือร้อยละ 4.0 และไม่ปรากฏจำนวนโสเภณีชายที่ต้องการเวลาคุยหรือใกล้ชิดกับบิดามารดาน้อยกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ความสัมพันธ์กับพี่น้อง สามารถอธิบายแยกเป็นส่วน ๆ ได้ดังนี้ (ดูตารางที่ 62 ถึง ตารางที่ 64 ประกอบในภาคผนวก)

ในด้านระดับความสนิทสนมกับพี่น้อง โสเภณีชายส่วนใหญ่คิดว่าตนเองมีความสนิทสนมกับพี่น้องมาก มีจำนวน 41 คน หรือร้อยละ 41.0 รองลงมาคือ คิดว่าสนิทสนมกับพี่น้องมากที่สุด มีจำนวน 27 คน หรือร้อยละ 27.0 ส่วนโสเภณีชายที่คิดว่าสนิทสนมกับพี่น้องน้อย

มีจำนวน 13 คน หรือร้อยละ 13.0 ซึ่งใกล้เคียงกับโสเภณีชายที่คิดว่าสนิทสนมกับพี่น้องระดับปานกลางซึ่งมีจำนวน 11 คน หรือร้อยละ 11.0 และที่ตอบว่าสนิทกับพี่น้องน้อยที่สุดมีจำนวนเพียง 5 คน หรือร้อยละ 5.0

ในด้านประเภทของงานที่โสเภณีชาย ปกติมักช่วยกันทำกับพี่น้อง ส่วนใหญ่ตอบว่าเป็นงานที่ช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพ มีจำนวน 43 คน หรือร้อยละ 43.0 รองลงมาคืองานบ้านซึ่งมีจำนวน 24 คน หรือร้อยละ 24.0 และงานส่วนตัวของกันและกัน มีจำนวน 23 คน หรือร้อยละ 23.0 ส่วนโสเภณีชายที่ตอบว่าตนเองและพี่น้องไม่ค่อยช่วยเหลือกันทำงานอะไรเลย มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีจำนวน 7 คน หรือร้อยละ 7.0 เท่านั้น

ในด้านความถี่ในการทะเลาะกับพี่น้อง โสเภณีชายส่วนใหญ่ตอบว่าตนเองทะเลาะกับพี่น้องบางครั้ง มีจำนวน 56 คน หรือร้อยละ 56.0 รองลงมาคือตอบว่าทะเลาะกับพี่น้องน้อยครั้งที่สุด และไม่เคยทะเลาะกับพี่น้องเลย คือมีจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 17.0 และจำนวน 16 คน หรือร้อยละ 16.0 ตามลำดับ ส่วนโสเภณีชายที่ตอบว่าทะเลาะกับพี่น้องบ่อยครั้งที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด คือมีเพียง 8 คน หรือร้อยละ 8.0 เท่านั้น

ความสัมพันธ์กับครอบครัวโดยรวม

เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพครอบครัวโดยรวม โสเภณีชายส่วนใหญ่คิดว่าครอบครัวของตนมีแต่ความเรียบง่ายธรรมดา มีจำนวนถึง 56 คน หรือร้อยละ 56.0 รองลงมาคิดว่า ครอบครัวของตนมีแต่ความวุ่นวายสับสน มีจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 17.0 และที่คิดว่าครอบครัวของตนมีแต่ความร่าเริงแจ่มใส มีจำนวน 15 คน หรือร้อยละ 15.0 ส่วนโสเภณีชายที่คิดว่าสภาพครอบครัวของตนมีแต่ความเฉยเมยต่อกัน มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 12 คน หรือร้อยละ 12.0 (ดูตารางที่ 65 ประกอบในภาคผนวก)

1.3 รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของโสเภณีชาย

จากการศึกษาถึงรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเน้นสังคม และรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเน้นเหตุผล ได้ผลตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสเภณีชาย จำแนกตามรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคม

การสื่อสารในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ครอบครัวที่มีลักษณะการสื่อสารในครอบครัว		
แบบ เน้นสังคมระดับต่ำ	57	57.0
ครอบครัวที่มีลักษณะการสื่อสารในครอบครัว		
แบบ เน้นสังคมระดับสูง	43	43.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่ากลุ่มโสเภณีชาย เป็นผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีลักษณะการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคมในระดับต่ำ มีจำนวน 57 คน หรือร้อยละ 57.0 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันกับกลุ่มโสเภณีชาย ที่มาจากครอบครัวที่มีลักษณะการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเน้นสังคมระดับสูง มีจำนวน 43 คน หรือร้อยละ 43.0 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 66 ประกอบในภาคผนวก)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกภัยชาย จำแนกตามรูปแบบการสื่อสารใน
ครอบครัวแบบ เน้น เหตุผล

การสื่อสารในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ครอบครัวที่มีลักษณะการสื่อสารในครอบครัว แบบ เน้น เหตุผลระดับต่ำ	51	52.0
ครอบครัวที่มีลักษณะการสื่อสารในครอบครัว แบบ เน้น เหตุผลระดับสูง	47	48.0
รวม	98	100.0

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่ากลุ่มโศกภัยชายส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีลักษณะการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้น เหตุผลระดับต่ำ มีจำนวน 51 คน หรือร้อยละ 52.0 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกับกลุ่มโศกภัยชาย ที่มาจากครอบครัวที่มีลักษณะการสื่อสารภายในครอบครัวแบบ เน้น เหตุผลระดับสูง มีจำนวน 47 คน หรือร้อยละ 48.0 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 66 ประกอบในภาคผนวก)

2. การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาคู่แปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโสเภณีชายโดยนำมาศึกษาเปรียบเทียบกับกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ (ยกเว้นอาชีพโสเภณี) ที่ทำงานในบริเวณย่านพัฒนาพงศ์ในเวลากลางคืน โดยกำหนดอายุช่วง 15-28 ปี เท่ากันกับช่วงอายุของโสเภณีชาย โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มเปรียบเทียบจำนวน 100 คน เท่ากัน ผลการศึกษาแยกได้ตามสมมติฐานแต่ละข้อ ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโสเภณีชาย และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ในด้านปัจจัยทางประชากรศาสตร์

โดยจำแนกตามคู่แปรที่ศึกษา ได้ผลตามตารางต่อไปนี้คือ

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านภูมิภาค

ภูมิภาค	ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม		
	กลุ่มโส เภณิชาย	กลุ่มชายที่ ประกอบอาชีพอื่น	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ภาคเหนือ	11 (11.0)	4 (4.0)	15 (7.5)
ภาคกลาง	30 (30.0)	67 (67.0)	97 (48.5)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40 (40.0)	12 (12.0)	52 (26.0)
ภาคตะวันออกเฉียงใต้	7 (7.0)	4 (4.0)	11 (5.5)
ภาคตะวันตก	6 (6.0)	6 (6.0)	12 (6.0)
ภาคใต้	6 (6.0)	7 (7.0)	13 (6.5)
รวม	100 (100.0)	100 (100.0)	200 (100.0)

Chi-Square = 33.35*** , P = 0.000

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโส เภณิชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ในด้านภูมิภาคนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กล่าวคือ โส เภณิชายส่วนใหญ่มีภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แตกต่างจากกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ซึ่งส่วนใหญ่มีภูมิภาคกลาง ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านระดับการศึกษา

กลุ่ม	ระดับการศึกษา				รวม
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญาหรือ ป.ก.ศ. สูง	ปริญญาตรี	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
กลุ่มโส เภณีชาย	23 (23.0)	72 (72.0)	3 (3.0)	2 (2.0)	100 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบ อาชีพอื่น	7 (7.0)	72 (72.0)	11 (11.0)	10 (10.0)	100 (100.0)
รวม	30 (15.0)	144 (72.0)	14 (7.0)	12 (6.0)	200 (100.0)

Chi-Square = 18.44***

P = .0004

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโส เภณีชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ในด้านระดับการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กล่าวคือ โส เภณีชายส่วนใหญ่จะมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา ส่วนกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นส่วนใหญ่จะมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเช่นกัน แต่รองลงมาจะมีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรชั้นสูง และระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มโส เภณีชายอย่างเห็นได้ชัดผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 5 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านสถานภาพการมีคู่ครอง

กลุ่ม	สถานภาพการมีคู่ครอง		รวม

	โสด	มีภรรยาแล้ว	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
กลุ่มโสด เภณัชชาย	93 (93.0)	7 (7.0)	100 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	91 (91.0)	9 (9.0)	100 (100.0)
รวม	184 (92.0)	16 (8.0)	200 (100.0)

Chi-Square = .27 , P = .6022

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโสด เภณัชชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ไม่มีความแตกต่างกันในด้านสถานภาพการมีคู่ครอง ที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ ทั้งโสด เภณัชชายและชายที่ประกอบอาชีพอื่น ส่วนใหญ่ยังเป็นโสด โดยมีจำนวนไม่แตกต่างกัน ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 6 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน

กลุ่ม	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน			
	บุคคลในครอบครัว	คนเดียว	เพื่อน	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
กลุ่มโสด เภณีชาย	28 (28.0)	20 (20.0)	52 (52.0)	100 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	46 (46.5)	21 (21.2)	32 (32.3)	99 (100.0)
รวม	74 (37.2)	41 (20.6)	84 (42.2)	199 (100.0)
Chi-Square = 9.16*		P = 0.0103		

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโสด เภณีชาย และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ในด้านบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ กลุ่มโสด เภณีชายโดยส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่กับเพื่อน แตกต่างจากกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ซึ่งส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่กับบุคคลในครอบครัว ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 7 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

กลุ่ม	ระดับของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
	รายได้ต่ำ (น้อยกว่า 4,045 บาท) จำนวน (ร้อยละ)	รายได้ ปานกลาง (4,045 บาท- 7,225 บาท) จำนวน (ร้อยละ)	รายได้สูง (มากกว่า 7,225 บาท) จำนวน (ร้อยละ)	
กลุ่มโส เกษีชาย	32 (32.0)	40 (40.0)	28 (28.0)	100 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	50 (50.0)	31 (31.0)	19 (19.0)	100 (100.0)
รวม	82 (41.0)	71 (35.5)	47 (23.5)	200 (100.0)

Chi-Square = 6.82*

P = .0331

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโส เกษีชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ในด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ โส เกษีชาย ส่วนใหญ่มีรายได้ในระดับปานกลาง แตกต่างจากกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในระดับต่ำ ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 8 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว

กลุ่ม	ความรับผิดชอบต่อครอบครัว		
	ไม่ส่งเสียเงิน	ส่งเสียเงินให้	รวม
	ให้ทางครอบครัว	ทางครอบครัว	จำนวน (ร้อยละ)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
กลุ่มโสด เภณีชาย	50 (50.0)	50 (50.0)	100 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	60 (60.0)	40 (40.0)	100 (100.0)
รวม	110 (55.0)	90 (45.0)	200 (100.0)

$$\text{Chi-Square} = 2.02 \quad , \quad P = 0.1552$$

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโสด เภณีชาย และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นไม่มี ความแตกต่างกันในด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว โดยการส่งเสียเงินให้ครอบครัว ที่ระดับนัย สำคัญ .05 กล่าวคือ ทั้งกลุ่มโสด เภณีชาย และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นที่ส่งเสียเงิน และไม่ ส่งเสียเงินให้ทางครอบครัวมีจำนวนไม่แตกต่างกับ ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 9 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านจำนวนเงินที่ส่งเสียให้ครอบครัวต่อเดือน

กลุ่ม	ระดับของจำนวนเงินที่ส่งเสียให้ครอบครัวต่อเดือน			รวม
	จำนวนน้อย	จำนวนปานกลาง	จำนวนมาก	
	(น้อยกว่า 251 บาท หรือ ไม่ส่งเสียเลย)	(251 บาท- 1,426 บาท)	(มากกว่า 1,426 บาท)	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
กลุ่มโสด เภณัชชาย	50 (50.0)	18 (18.0)	32 (32.0)	100 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	60 (60.0)	15 (15.0)	25 (25.0)	100 (100.0)
รวม	110 (55.0)	33 (16.5)	57 (28.5)	200 (100.0)

Chi-Square = 2.40 , P = 0.3603

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโสด เภณัชชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ไม่มีความแตกต่างกันในด้านระดับของจำนวนเงินที่ส่งเสียให้ครอบครัวต่อเดือน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ ทั้งกลุ่มโสด เภณัชชาย และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ส่วนใหญ่จะส่งเสียเงินให้ครอบครัวในจำนวนน้อย จำนวนปานกลาง และจำนวนมากโดยไม่แตกต่างกัน ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 10 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านสถานภาพของบิดามารดา

สถานภาพของบิดามารดา	ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม		รวม
	กลุ่มโสด	กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	
	จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)
บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	61 (61.0)	49 (49.0)	110 (55.0)
บิดาตาย	17 (17.0)	14 (14.0)	31 (15.5)
มารดาตาย	6 (6.0)	4 (4.0)	10 (5.0)
ทั้งบิดาและมารดาตาย	2 (2.0)	3 (3.0)	5 (2.5)
หย่า	3 (3.0)	3 (3.0)	6 (3.0)
แยกกันอยู่	11 (11.0)	26 (26.0)	37 (18.5)
ไม่ตอบ	-	1 (1.0)	1 (0.5)
รวม	100 (100.0)	100 (100.0)	200 (100.0)

$$\text{Chi-Square} = 9.28 \quad , \quad P = 0.1584$$

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มโสด ภิเษชาย และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ไม่มี ความแตกต่างกันในด้านสถานภาพของบิดามารดา ที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ ทั้งโสด ภิเษชาย และชายที่ประกอบอาชีพอื่น สถานภาพของบิดามารดานั้นไม่แตกต่างกัน ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน นอกจากนี้จากกลุ่มโสด ภิเษชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นทั้งหมด ที่มีบิดาหรือมารดา เลี้ยง มีจำนวนใกล้เคียงกัน ไม่แตกต่างกันนัก กล่าวคือ มีจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 17.0 และจำนวน 15 คน หรือร้อยละ 15.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษาของบิดา	ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม		
	-----		รวม
	กลุ่มโสด เภณัชชาย	กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	จำนวน(ร้อยละ)
	จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)
ไม่ได้ เรียนหนังสือ	2 (2.6)	5 (6.2)	7 (4.4)
ประถมศึกษา	47 (60.3)	43 (53.1)	90 (56.6)
มัธยมศึกษาหรืออาชีวศึกษา	24 (30.8)	20 (24.7)	44 (27.7)
อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร-			
ชั้นสูง	2 (2.6)	5 (6.2)	7 (4.4)
ปริญญาตรี	2 (2.6)	8 (9.9)	10 (6.3)
ปริญญาตรีขึ้นไป	1 (1.3)	-	1 (0.6)
รวม	78 (100.0)	81 (100.0)	159 (100.0)

$$\text{Chi-Square} = 7.66 \quad , \quad P = 0.1761$$

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโสด เภณัชชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นไม่มีความแตกต่างกันในด้านระดับการศึกษาของบิดา ที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ บิดาของทั้งกลุ่มโสด เภณัชชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น มีระดับการศึกษาที่ใกล้เคียงกัน ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 12 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านระดับการศึกษามารคา

ระดับการศึกษามารคา	ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม		
	-----		รวม
	กลุ่มโส เกษีชาย	กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	จำนวน(ร้อยละ)
	จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)	
ไม่ได้เรียนหนังสือ	5 (5.5)	11 (12.2)	16 (8.8)
ประถมศึกษา	68 (74.7)	50 (55.6)	118 (65.2)
มัธยมศึกษาหรืออาชีวศึกษา	13 (14.3)	25 (27.8)	38 (21.0)
อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร-			
ชั้นสูง	1 (1.1)	2 (2.2)	3 (1.7)
ปริญญาตรี	4 (4.4)	2 (2.2)	6 (3.3)
รวม	91 (100.0)	90 (100.0)	181 (100.0)

$$\text{Chi-Square} = 9.78^* \quad , \quad P = 0.0443$$

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโส เกษีชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ในด้านระดับการศึกษามารคา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ มารคาของกลุ่มโส เกษีชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ส่วนใหญ่จะมีการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรืออาชีวศึกษา แต่มารคาของกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนน้อยกว่ามารคาของกลุ่มโส เกษีชายอย่างเห็นได้ชัด ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 13 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม		รวม

	กลุ่มโส เกณีชาย จำนวน(ร้อยละ)	กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)
รับราชการ	15 (18.8)	14 (17.1)	29 (17.9)
ธุรกิจ (ค้าขาย, ห้างร้านส่วนตัว, งานบริษัท)	26 (32.5)	35 (42.7)	61 (37.7)
ทำการเกษตร (ทำไร่, ทำนา, ทำสวน)	28 (35.0)	14 (17.1)	42 (25.9)
รับจ้างทั่วไป	9 (11.3)	10 (12.2)	19 (11.7)
ว่างงาน	2 (2.5)	8 (9.8)	10 (6.2)
อื่น ๆ	-	1 (1.2)	1 (0.6)
รวม	80(100.0)	82(100.0)	162(100.0)

Chi-Square = 10.67 , P = 0.0586

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโส เกณีชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ไม่มีความแตกต่างกันในด้านอาชีพของบิดา ที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ อาชีพของบิดาของกลุ่มโส เกณีชาย ไม่มีความแตกต่างจากอาชีพของบิดาของกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม		
	-----		รวม
	กลุ่มโสด เภณิชาย จำนวน(ร้อยละ)	กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)
ทำงานบ้าน	12(12.9)	32(34.4)	44(23.7)
รับราชการ	2(2.2)	7(7.5)	9(4.8)
ธุรกิจ (ค้าขาย, ห้างร้าน, งานบริษัท	35(37.6)	27(29.0)	62(33.3)
ทำการเกษตร (ทำไร่, ทำนา, ทำสวน)	30(32.3)	15(16.1)	45(24.2)
รับจ้างทั่วไป	9(9.7)	9(9.7)	18(9.7)
ว่างงาน	5(5.4)	3(3.2)	8(4.3)
รวม	93(100.0)	93(100.0)	186(100.0)

$$\text{Chi-Square} = 18.40^{**} \quad , \quad P = 0.0025$$

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโสด เภณิชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ในด้านอาชีพของมารดา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ อาชีพของมารดาของกลุ่มโสด เภณิชายส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพธุรกิจ ซึ่งแตกต่างจากมารดาของกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพแม่บ้าน คือทำงานบ้านนั่นเอง ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านการมีรายได้รวมของบิดามารดาเฉลี่ยต่อ เดือน

กลุ่ม	การมีรายได้รวมของบิดามารดาเฉลี่ยต่อ เดือน			
	มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
กลุ่มโสด เภณิชาย	82 (83.7)	10 (10.2)	6 (6.1)	98 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	70 (72.7)	14 (14.4)	13 (13.4)	97 (100.0)
รวม	152 (77.9)	24 (12.3)	19 (9.7)	195 (100.0)

Chi-Square = 4.19 , P = 0.1232

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโสด เภณิชาย และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ไม่มีความแตกต่างกันในด้านการมีรายได้รวมของบิดามารดาเฉลี่ยต่อ เดือน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ ทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่บิดามารดาจะมีรายได้รวม เฉลี่ยต่อ เดือนจำนวนใกล้เคียงกัน ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 16 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านระดับรายได้รวมของบิดามารดาเฉลี่ยต่อ เดือน

กลุ่ม	ระดับรายได้รวมของบิดามารดา			รวม
	รายได้ต่ำ (น้อยกว่า 1,255 บาท หรือไม่มี รายได้เลย) จำนวน (ร้อยละ)	รายได้ ปานกลาง (1,255 - 13,644 บาท) จำนวน (ร้อยละ)	รายได้สูง (มากกว่า 13,644 บาท) จำนวน (ร้อยละ)	
กลุ่มโสด เภณิชาย	18 (18.0)	65 (65.0)	17 (17.0)	100 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	14 (14.0)	60 (60.0)	26 (26.0)	100 (100.0)
รวม	32 (16.0)	125 (62.5)	43 (21.5)	200 (100.0)

Chi-Square = 2.58

P = 0.2748

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโสด เภณิชาย และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ไม่มีความแตกต่างในด้านระดับรายได้รวมของบิดามารดา ที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ ทั้ง 2 กลุ่ม บิดามารดามีรายได้รวมในระดับต่ำ ปานกลาง และสูง ในจำนวนที่ไม่แตกต่างกัน ผลที่ได้ ไม่ยืนยันสมมติฐาน

2.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโศกเภณิชายและกลุ่ม เปรียบเทียบ
(ชายที่ประกอบอาชีพอื่น) ในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว

โดยจำแนกอธิบายเป็นส่วน ๆ ได้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 17 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านความรู้สึกที่มีต่อชีวิต
ครอบครัวของบิดามารดา

กลุ่ม	ความรู้สึกที่มีต่อชีวิตครอบครัว ของบิดามารดา				รวม
	มีความสุข มาก จำนวน (ร้อยละ)	มีความสุข ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่ค่อยมี ความสุข จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มีความสุข เลย จำนวน (ร้อยละ)	
กลุ่มโศก เภณิชาย	14 (14.1)	55 (55.6)	22 (22.2)	8 (8.1)	99 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	25 (25.0)	56 (56.0)	15 (15.0)	4 (4.0)	100 (100.0)
รวม	39 (19.6)	111 (55.8)	37 (18.6)	12 (6.0)	199 (100.0)

Chi-Square = 5.76 , P = 0.1237

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโศก เภณิชายส่วนใหญ่มีความสุขต่อชีวิตครอบครัว
ของบิดามารดาว่า มีความสุขปานกลาง รองลงมาคือ รู้สึกว่าไม่ค่อยมีความสุข และมีความสุขมาก
และมีโศก เภณิชายจำนวนน้อยที่รู้สึกว่าชีวิตครอบครัวของบิดามารดาไม่มีความสุขเลย ซึ่งกลุ่มชายที่
ประกอบอาชีพอื่นมีความรู้สึกต่อชีวิตครอบครัวไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลที่ได้ไม่ยืนยัน
สมมติฐาน

ตารางที่ 18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านการใช้เวลาว่างอยู่กับลูก ๆ ของบิดามารดา

กลุ่ม	การใช้เวลาว่างอยู่กับลูก ๆ ของบิดามารดา				รวม
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
กลุ่มโสด ภูมิภาคชาย	26 (26.0)	31 (31.0)	35 (35.0)	8 (8.0)	100 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	26 (26.0)	33 (33.0)	35 (35.0)	6 (6.0)	100 (100.0)
รวม	52 (26.0)	64 (32.0)	70 (35.0)	14 (7.0)	200 (100.0)

Chi-Square = .35

P = 0.9507

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโสดภูมิภาคชายส่วนใหญ่ตอบว่า บิดามารดาใช้เวลาว่างอยู่กับลูก ๆ น้อยครั้ง และบ่อยครั้ง รองลงมาคือ ทุกครั้ง และมีโสดภูมิภาคชายจำนวนน้อยที่สุดที่ตอบว่า บิดามารดาไม่เคยใช้เวลาว่างอยู่กับลูก ๆ เลย ซึ่งกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ส่วนใหญ่ตอบว่า บิดามารดาใช้เวลาว่างอยู่กับลูก ๆ น้อยครั้ง และบ่อยครั้ง รองลงมาคือ ทุกครั้ง และที่ตอบว่า บิดามารดาไม่เคยใช้เวลาว่างอยู่กับลูก ๆ เลย มีจำนวนน้อยที่สุดเช่นกัน ทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 19 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านความถี่ในการมีเรื่อง
กระทบกระทั่งกัน หรือมีความเห็นไม่ตรงกันของบิดามารดา

กลุ่ม	ความถี่ในการมีเรื่องกระทบกระทั่ง หรือมีความเห็นไม่ตรงกันของบิดามารดา				รวม
	บ่อยครั้ง ที่สุด	บางครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด	ไม่เคย เลย	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
กลุ่มโสด เภณัชชาย	20 (20.8)	34 (35.4)	29 (30.2)	13 (13.5)	96 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	11 (11.0)	45 (45.0)	23 (23.0)	21 (21.0)	100 (100.0)
รวม	31 (15.8)	79 (40.3)	52 (26.5)	34 (17.3)	196 (100.0)

Chi-Square = 6.64

P = 0.0843

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ทั้งกลุ่มโสด เภณัชชาย และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น มีความเห็นเหมือนกันในด้านความถี่ในการที่บิดามารดามีเรื่องกระทบกระทั่งกัน หรือมีความเห็นไม่ตรงกัน โดยส่วนใหญ่จะตอบว่า บางครั้ง รองลงมาคือ ตอบว่าบิดามารดาเรื่องขัดแย้งกันน้อยครั้งที่สุด เช่นกัน ส่วนกลุ่มโสด เภณัชชายที่ตอบว่า บิดามารดาไม่เคยมีเรื่องขัดแย้งกันเลยมีจำนวนน้อยที่สุด ส่วนกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นตอบว่า บิดามารดามีเรื่องขัดแย้งหรือความถี่เห็นไม่ตรงกันบ่อยครั้งที่สุดนั้น มีจำนวนน้อยที่สุด ทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 20 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านความรู้สึกเวลาที่บิดามารดา มีเรื่องไม่เข้าใจกันหรือทะเลาะกัน

กลุ่ม	ความรู้สึกเวลาที่บิดามารดา มีเรื่องไม่เข้าใจกันหรือทะเลาะกัน				รวม
	กลุ่มใจ มาก	ไม่สบาย ใจ	รำคาญ	เฉยๆ ถือ เป็นเรื่อง ธรรมดา	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
กลุ่มโสเภณีชาย	22 (26.2)	40 (47.6)	8 (9.5)	14 (16.7)	84 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	7 (8.4)	46 (55.4)	12 (14.5)	18 (21.7)	83 (100.0)
รวม	29 (17.4)	86 (51.5)	20 (12.0)	32 (19.2)	167 (100.0)

Chi-Square = 9.47* , P = 0.0236

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโสเภณีชายส่วนใหญ่มีความรู้สึกไม่สบายใจเวลาที่บิดามารดามีเรื่องไม่เข้าใจกัน รองลงมาคือ รู้สึกกลุ่มใจมาก และมีจำนวนน้อยที่สุดที่รู้สึกรำคาญ ส่วนกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ส่วนใหญ่มีความรู้สึกไม่สบายใจเวลาที่บิดามารดามีเรื่องไม่เข้าใจกัน เช่นเดียวกับกลุ่มโสเภณีชาย แต่รองลงมา กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นจะรู้สึกเฉย ๆ ถือเป็นเรื่องธรรมดา และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นที่รู้สึกกลุ่มใจมากมีจำนวนน้อยที่สุด ทั้ง 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 21 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านการปฏิบัติตัวของบิดามารดาต่อตน
เวลาที่มีเรื่องผิดหวัง หรือทำอะไรผิดพลาด

กลุ่ม	การปฏิบัติตัวของบิดามารดาต่อตน เวลาที่มีเรื่องผิดหวังหรือทำอะไรผิดพลาด				
	ปลอบใจให้ กำลังใจ จำนวน (ร้อยละ)	ถามถึงสาเหตุ และชี้แนะ จำนวน (ร้อยละ)	วางเฉย ไม่ยุ่งด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ว่ากล่าว ซ้ำเติม จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)
กลุ่มโสด ญาติชาย	32 (32.0)	38 (38.0)	18 (18.0)	12 (12.0)	100 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	41 (41.4)	28 (28.3)	20 (20.2)	10 (10.1)	99 (100.0)
รวม	73 (36.7)	66 (33.2)	38 (19.1)	22 (11.1)	199 (100.0)

Chi-Square = 2.91

P = 0.4062

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า ในด้านการปฏิบัติตัวของบิดามารดาของกลุ่มโสด ญาติชาย เวลาที่ตนเวลาที่มีเรื่องผิดหวัง หรือทำอะไรผิดพลาด ส่วนใหญ่จะถามถึงสาเหตุและชี้แนะ รองลงมาคือปลอบและให้กำลังใจ ส่วนกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ส่วนใหญ่กล่าวถึงการปฏิบัติตัวของบิดามารดาเวลาที่ตนเวลาที่มีเรื่องผิดหวัง โดยการปลอบใจและให้กำลังใจ รองลงมาคือ การถามถึงสาเหตุและชี้แนะ ส่วนการวางเฉยและไม่ยุ่งด้วย และการว่ากล่าวซ้ำเติม ทั้ง 2 กลุ่มกล่าวถึงการปฏิบัติตัวของบิดามารดาในจำนวนที่ไม่แตกต่างกันนัก กล่าวคือ ในด้านการปฏิบัติตัวของบิดามารดา เวลาที่กลุ่มโสด ญาติชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นมีเรื่องผิดหวัง หรือทำอะไรผิดพลาด โดยสรุปแล้ว ทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 22 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านการแสดงออกเวลามีเรื่องขัดแย้งกับบิดามารดา

กลุ่ม	การแสดงออกเวลามีเรื่องขัดแย้งกับบิดามารดา				
	ไปค้าง บ้านเพื่อน จำนวน (ร้อยละ)	ออกไป นอกบ้าน จำนวน (ร้อยละ)	ทำลาย ข้าวของ จำนวน (ร้อยละ)	ทำตัว เฉย ๆ จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)
กลุ่มโสด เภณิชาย	22 (22.2)	34 (34.3)	3 (3.0)	40 (40.4)	99 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	9 (9.0)	37 (37.0)	1 (1.0)	53 (53.0)	100 (100.0)
รวม	31 (15.6)	71 (35.7)	4 (2.0)	93 (46.7)	199 (100.0)

Chi-Square = 8.39*

P = 0.0386

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า การแสดงออกเวลามีเรื่องขัดแย้งกับบิดามารดาของกลุ่มโสด เภณิชายส่วนใหญ่จะทำตัวเฉย ๆ รองลงมาคือ การออกไปนอกบ้าน และไปค้างบ้านเพื่อน และทำลายข้าวของมีจำนวนน้อยที่สุด ส่วนกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นส่วนใหญ่จะทำตัวเฉย ๆ เช่นกัน รองลงมาคือ การออกไปนอกบ้านมีจำนวนใกล้เคียงกับกลุ่มโสด เภณิชาย และมีจำนวนน้อยที่สุดทำลายข้าวของเช่นกัน แต่การแสดงออกโดยการไปค้างบ้านเพื่อน กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ที่แสดงออกวิธีนี้มีจำนวนน้อยกว่ากลุ่มโสด เภณิชายมาก ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 23 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านความรักของบิดามารดาต่อตนเอง เมื่อ เปรียบ เทียบกับพี่น้องในครอบครัว

กลุ่ม	ความรักของบิดามารดาต่อตนเอง เมื่อ เปรียบ เทียบกับพี่น้องในครอบครัว					รวม
	รักมากที่สุด	รักมากกว่าพี่น้อง บางคน	รักน้อยกว่าพี่น้อง บางคน	รักน้อยที่สุด	รักเท่ากัน ทุกคน	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
กลุ่มโสด เภณีชาย	27 (27.0)	8 (8.0)	24 (24.0)	9 (9.0)	32 (32.0)	100 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	29 (29.0)	17 (17.0)	19 (19.0)	7 (7.0)	28 (28.0)	100 (100.0)
รวม	56 (28.0)	25 (12.5)	43 (21.5)	16 (8.0)	60 (30.0)	200 (100.0)

$$\text{Chi-Square} = 4.41 \quad , \quad P = 0.3534$$

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า ทั้งกลุ่มโสด เภณีชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น มีความรู้สึก ว่า เมื่อ เปรียบ เทียบกับพี่น้องในครอบครัวแล้ว บิดามารดา รักตนเอง ไม่แตกต่างกันเท่าไรนัก กล่าวคือ ส่วนใหญ่ของทั้ง 2 กลุ่ม รู้สึกว่า บิดามารดา รักตนเองมากที่สุด และรักเท่ากันกับพี่น้องทุกคน ซึ่งทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 24 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ใน เรื่องที่ชอบคุยกับบิดามารดา
มากที่สุด

กลุ่ม	เรื่องที่ชอบคุยกับบิดามารดามากที่สุด				รวม
	เรื่อง ทั่วไป	เรื่อง ส่วนตัว	เรื่องที่ จำเป็น เท่านั้น ถึงคุย	ไม่คุย ด้วยเลย	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
กลุ่มโสด เภณีชาย	52 (52.0)	13 (13.0)	34 (34.0)	1 (1.0)	100 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	62 (62.0)	12 (12.0)	26 (26.0)	-	100 (100.0)
รวม	114 (57.0)	25 (12.5)	60 (30.0)	1 (0.5)	200 (100.0)

Chi-Square = 2.98 , P = 0.3941

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า ทั้งกลุ่มโสด เภณีชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ส่วนใหญ่ชอบคุยเรื่องทั่วไปกับบิดามารดามากที่สุด รองลงมาคือ เรื่องที่จำเป็นเท่านั้นถึงคุย ส่วนเรื่องส่วนตัว ทั้ง 2 กลุ่มชอบคุยกับบิดามารดาน้อยที่สุดเช่นกัน ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 25 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านความต้องการเวลาคุยหรือ
ไกล่ชืดกับบิดามารดา

กลุ่ม	ความต้องการด้านเวลาคุยหรือไกล่ชืดกับบิดามารดา				
	มากกว่านี้	เพียงพอ แล้ว	น้อยกว่านี้	ไม่ยากคุย ด้วยเลย	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
กลุ่มโสด เภณิชาย	68 (68.0)	28 (28.0)	-	4 (4.0)	100 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	50 (50.0)	47 (47.0)	-	3 (3.0)	100 (100.0)
รวม	118 (59.0)	75 (37.5)	-	7 (3.5)	200 (100.0)

$$\text{Chi-Square} = 7.70^* \quad , \quad P = 0.0213$$

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโสด เภณิชายส่วนใหญ่ต้องการเวลาคุยหรือไกล่ชืดกับบิดามารดามากกว่านี้ และรองลงมา รู้สึกเพียงพอแล้ว ส่วนกลุ่มโสด เภณิชายที่ไม่อยากคุยกับบิดามารดาเลยมีจำนวนน้อยที่สุด สำหรับกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นส่วนใหญ่ต้องการเวลาคุยหรือไกล่ชืดกับบิดามารดามากกว่านี้ แต่มีจำนวนน้อยกว่ากลุ่มโสด เภณิชาย และรองลงมาคือรู้สึกว่าปัจจุบันเพียงพอแล้ว มีจำนวนมากกว่ากลุ่มโสด เภณิชายมาก สำหรับกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นที่ไม่อยากคุยกับบิดามารดาเลยมีจำนวนน้อยที่สุด เช่นเดียวกัน ทั้ง 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 26 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านความสนิทสนม ความเห็นอกเห็นใจกันกับพี่น้อง

กลุ่ม	ความสนิทสนม ความเห็นอกเห็นใจกันกับพี่น้อง					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
กลุ่มโสด เภณิชาย	27 (27.8)	41 (42.3)	11 (11.3)	13 (13.4)	5 (5.2)	97 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบ- อาชีพอื่น	24 (26.1)	46 (50.0)	-	21 (22.8)	1 (1.1)	92 (100.0)
รวม	51 (27.0)	87 (46.0)	11 (5.8)	34 (18.0)	6 (3.2)	189 (100.0)

Chi-Square = 15.89**

P = 0.0032

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโสด เภณิชายส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกับพี่น้องมาก รองลงมาคือ สนิทสนมกับพี่น้องมากที่สุด สนิทน้อย และสนิทปานกลาง ตามลำดับ สำหรับกลุ่มโสด เภณิชายที่มีความสนิทสนมกับพี่น้องน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด เช่นกัน ส่วนกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นนั้น ส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกับพี่น้องมาก รองลงมาคือ สนิทสนมกับพี่น้องมากที่สุด เช่นเดียวกับกลุ่มโสด เภณิชาย แต่กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นไม่ปรากฏว่ามีความสนิทสนมกับพี่น้องระดับปานกลาง ทั้ง 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันในด้านความสนิทสนม ความเห็นอกเห็นใจกันกับพี่น้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 27 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านประ เภทของงานที่ปกติมักช่วยกันทำกับพี่น้อง

กลุ่ม	ประ เภทของงานที่ปกติมักช่วยกันทำกับพี่น้อง				รวม
	งานบ้าน	งานส่วนตัว ของกัน และกัน	งานช่วย บิดา มารดา ประกอบ อาชีพ	ไม่ค่อยช่วย เหลือกัน	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
กลุ่มโสด เภณีชาย	24 (24.7)	23 (23.7)	43 (44.3)	7 (7.2)	97 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	32 (34.8)	21 (22.8)	29 (31.5)	10 (10.9)	92 (100.0)
รวม	56 (29.6)	44 (23.3)	72 (38.1)	17 (9.0)	189 (100.0)

$$\text{Chi-Square} = 4.36 \quad , \quad P = 0.2255$$

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโสด เภณีชายส่วนใหญ่จะช่วยกันทำงาน ช่วยบิดา มารดาประกอบอาชีพกับพี่น้อง รองลงมาคือ งานบ้าน ส่วนกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นจะช่วยกันกับพี่น้องทำงานบ้าน เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ งานช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพ แต่ทั้ง 2 กลุ่มมักช่วยกันกับพี่น้องทำงานส่วนตัวของกันและกันในจำนวนใกล้เคียงกัน ทั้ง 2 กลุ่มมีจำนวนน้อยที่สุดที่ไม่ค่อยช่วย เหลือกันกับพี่น้องในการทำงาน เช่นเดียวกับ สรุปทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 28 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านความถี่ในการทะเลาะกับพี่น้อง

กลุ่ม	ความถี่ในการทะเลาะกับพี่น้อง				รวม
	บ่อยครั้งที่สุด	บางครั้ง	น้อยครั้งที่สุด	ไม่เคยเลย	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
กลุ่มโสด เภมีชาย	8 (8.2)	56 (57.7)	17 (17.5)	16 (16.5)	97 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	11 (12.0)	42 (45.7)	24 (26.1)	15 (16.3)	92 (100.0)
รวม	19 (10.1)	98 (51.9)	41 (21.7)	31 (16.4)	189 (100.0)

Chi-Square = 3.57

P = 0.3116

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า ทั้งกลุ่มโสด เภมีชาย และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ในด้านความถี่ในการทะเลาะกับพี่น้องนั้น ส่วนใหญ่จะทะเลาะกับพี่น้องบางครั้ง รองลงมาคือ การทะเลาะกับพี่น้องน้อยครั้งที่สุด และไม่ เคยทะเลาะกันเลย และที่ทะเลาะกับพี่น้องในระดับบ่อยครั้งที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุดในทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 29 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านความคิดเห็นต่อสภาพ
ครอบครัวโดยรวม

กลุ่ม	ความคิดเห็นต่อสภาพครอบครัวโดยรวม				รวม
	ความ ร่าเริง	ความ วุ่นวาย	ความ เรียบง่าย	ความ เฉยเมย	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
กลุ่มโสด เภณีชาย	15 (15.0)	17 (17.0)	56 (56.0)	12 (12.0)	100 (100.0)
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	33 (33.0)	21 (21.0)	36 (36.0)	10 (10.0)	100 (100.0)
รวม	48 (24.0)	38 (19.0)	92 (46.0)	22 (11.0)	200 (100.0)

$$\text{Chi-Square} = 11.70^{**} \quad , \quad P = .0085$$

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นต่อสภาพครอบครัวโดยรวมนั้น กลุ่มโสด เภณีชายส่วนใหญ่แสดงความเห็นว่า ครอบครัวของตนมีแต่ความเรียบง่ายธรรมดา รองลงมาคือความวุ่นวายสับสน และความร่าเริงแจ่มใส มีจำนวนโสด เภณีชายน้อยที่สุดที่คิดว่าครอบครัวของตนมีแต่ความเฉยเมยต่อกัน ส่วนกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ส่วนใหญ่คิดว่าสภาพครอบครัวของตน มีแต่ความเรียบง่ายธรรมดา เช่นกัน แต่มีจำนวนน้อยกว่ากลุ่มโสด เภณีชาย รองลงมากลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นคิดว่าสภาพครอบครัวของตนมีแต่ความร่าเริงแจ่มใส และความวุ่นวายสับสนในจำนวนที่มากกว่ากลุ่มโสด เภณีชาย และ เช่นกันที่คิดว่าสภาพครอบครัวของตนมีแต่ความเฉยเมยต่อกันนั้นมีจำนวนน้อยที่สุด ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มนั้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

2.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโส เกณีชาย และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ในด้านรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

ตารางที่ 30 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นสังคม

กลุ่ม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	S.D.	T	P
กลุ่มโส เกณีชาย	100	14.93	4.11	0.51	0.608
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	100	14.63	4.16		

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มโส เกณีชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ไม่มีความแตกต่างกันในด้านรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นสังคมที่ระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่าทั้งกลุ่มโส เกณีชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น มาจากครอบครัวที่มีลักษณะรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นสังคม ไม่แตกต่างกัน ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 31 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้น เหตุผล

กลุ่ม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	S.D.	T	P
กลุ่มโสด เภณีชาย	98	11.87	3.68		
				-0.40	0.692
กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น	100	12.08	3.88		

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า ทั้งกลุ่มโสด เภณีชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น ไม่มีความแตกต่างกันในด้านรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้น เหตุผล ที่ระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่า กลุ่มโสด เภณีชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่นมาจากครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบ เน้น เหตุผล ไม่แตกต่างกัน ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

2.4 การหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว กับการประกอบอาชีพโสเภณีชาย

ตารางที่ 32 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ POINT BISERIAL ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคมและแบบเน้นเหตุผล กับการประกอบอาชีพโสเภณีชาย

กลุ่ม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว กับการประกอบอาชีพโสเภณีชาย (r_{pbis})	
	แบบ เน้นสังคม	แบบ เน้น เหตุผล
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	.036	-.028

จากตารางที่ 33 ผู้วิจัยได้คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ POINT BISERIAL โดยแทนค่าลงไปนสูตรที่กล่าวไว้ในบทที่ 3 ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังแสดงไว้ในตาราง หลังจากนั้น นำค่าดังกล่าวไปทดสอบนัยสำคัญโดยนำไปแทนค่าในสูตร t ได้ค่าดังนี้คือ รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคมได้ค่า = .360 ส่วนรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นเหตุผลได้ค่า = -.397 แล้วนำค่าทั้งสองไปเปรียบเทียบกับค่าในตาราง t ที่ $d.f. = 198$ และ $d.f. = 196$ ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ได้ค่าเท่ากับ 1.976 ดังนั้นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคม และแบบเน้นเหตุผล ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่ารูปแบบการสื่อสารในครอบครัวทั้ง 2 รูปแบบ ไม่มีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพโสเภณีชาย กล่าวคือ ไม่ว่าครอบครัวของกลุ่มโสเภณีชาย และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น จะมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบใด ในระดับสูงหรือต่ำก็ตาม ก็ไม่มีผลต่อการประกอบอาชีพโสเภณีชาย ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

3. การวิเคราะห์พฤติกรรมการสื่อสารของโสเภณีชาย

สำหรับตัวแปรพฤติกรรมการสื่อสารนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงลักษณะการสื่อสารของกลุ่มโสเภณีชาย ผ่านสื่อมวลชน และสื่อบุคคล ได้แก่ การเปิดรับสื่อต่าง ๆ เหล่านี้ โดยผ่านการฟัง การเห็น รวมถึงการยอมรับและการปฏิบัติตาม เนื้อหาข่าวสารที่สื่อเหล่านั้นเสนอก่อนที่จะมาประกอบอาชีพโสเภณีชาย โดยเน้นที่เนื้อหาของสาร เป็นเรื่องเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของโสเภณีชายในสถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ เป็นหลัก สื่อมวลชนและสื่อบุคคลในที่นี้หมายถึง วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์หรือวิดีโอ หนังสือพิมพ์ นิตยสารทั่วไป นิตยสารเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ เพื่อน และคนรู้จักทั่วไป ซึ่งผลการวิจัยเสนอได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. การได้รับข่าวสารที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพโสเภณีชายในสถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ ก่อนหน้าที่จะมาประกอบอาชีพโสเภณีชายนั้น โสเภณีชายส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับข่าวสารประเภทนี้จากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลดังกล่าวเลย โดยเฉพาะสื่อวิทยุมีจำนวนโสเภณีที่ไม่เคยได้รับข่าวสารประเภทนี้มากที่สุด คือมีจำนวนถึง 73 คนหรือร้อยละ 73.0 รองลงมาคือสื่อโทรทัศน์มีจำนวน 57 คนหรือร้อยละ 57.0 สำหรับนิตยสารทั่วไป และคนรู้จักทั่วไป มีจำนวนโสเภณีชายที่ไม่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการประกอบอาชีพโสเภณีชาย ในสถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศจากทั้ง 2 สื่อในจำนวนใกล้เคียงกัน กล่าวคือ จากนิตยสารทั่วไปมีจำนวน 48 คนหรือร้อยละ 48.0 และจากคนรู้จักทั่วไปมีจำนวน 46 คน หรือร้อยละ 46.0 ส่วนโสเภณีชายที่ตอบว่าไม่เคยได้รับข่าวสารประเภทนี้จากสื่อภาพยนตร์หรือวิดีโอ มีจำนวน 33 คน หรือร้อยละ 33.0 ซึ่งมีจำนวนเท่ากับกับโสเภณีชายที่ไม่ได้รับข่าวสารประเภทนี้ จากนิตยสารเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศคือ มีจำนวน 33 คน หรือร้อยละ 33.0 เช่นกัน

จากสื่อประเภทต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้นมีเพียง 2 สื่อเท่านั้นที่โสเภณีชายส่วนใหญ่ตอบว่า เคยได้ยินหรือได้รับข่าวสารประเภทนี้ในระดับน้อยพอสมควรคือ จากสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีจำนวน 35 คน หรือร้อยละ 35.0 และจากเพื่อนซึ่งมีจำนวน 25 หรือร้อยละ 25.0 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 67 ประกอบในภาคผนวก)

2. ในด้านการยอมรับและปฏิบัติตาม เนื้อหาที่สื่อเสนอ กล่าวคือ สื่อต่าง ๆ ที่เสนอมานั้นมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาประกอบอาชีพโสเภณีชายหรือไม่ ผลการวิจัยปรากฏว่าโสเภณีชายส่วนใหญ่คิดว่าสื่อต่าง ๆ ทั้งหมดนั้นไม่มีส่วนในการตัดสินใจมาประกอบอาชีพโสเภณีชายของตนเลย โดยจำนวนโสเภณีชายที่คิดว่าสื่อที่ไม่มีส่วนในการตัดสินใจมาประกอบอาชีพโสเภณีชายของตนมากที่สุดคือ สื่อวิทยุซึ่งมีจำนวนถึง 96 คน หรือร้อยละ 96.0 รองลงมาคือ สื่อโทรทัศน์มีจำนวน 93 คนหรือร้อยละ 93.0 ส่วนสื่อภาพยนตร์หรือวิดีโอและสื่อนิตยสารทั่วไป โสเภณีชายส่วนใหญ่คิดว่าสื่อทั้ง 2 นี้ ไม่มีส่วนในการตัดสินใจมาประกอบอาชีพโสเภณีชายของตน เช่นกัน ซึ่งมีจำนวน 81 คน หรือร้อยละ 81.0 และจำนวน 78 คน หรือร้อยละ 78.0 ตามลำดับและเช่นกัน คนรู้จักทั่วไป สื่อนิตยสาร เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศและสื่อหนังสือพิมพ์ โสเภณีชายส่วนใหญ่ตอบว่าทั้ง 3 สื่อล้วนไม่มีส่วนในการตัดสินใจประกอบอาชีพโสเภณีชายของตนแต่อย่างใด

นอกจากนี้ เพื่อน เป็นสื่อที่โสเภณีชายส่วนใหญ่คิดว่าไม่มีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพของตนเช่นกัน คือมีจำนวน 26 คน หรือร้อยละ 26.0 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกับกลุ่มโสเภณีชายที่คิดว่าสื่อเพื่อนมีอิทธิพลต่อการมาประกอบอาชีพโสเภณีชายในระดับสูงสุด คือมีจำนวนถึง 23 คน หรือร้อยละ 23.0 ซึ่งมากกว่าสื่อทุกประเภทที่กล่าวมาข้างต้นนั้น (ดูรายละเอียดในตารางที่ 68 ประกอบในภาคผนวก)

4. การวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของโสเภณีชาย

ดังที่ได้กล่าวในวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย ผู้วิจัยมุ่งศึกษาลักษณะเฉพาะของกลุ่มโสเภณีชายในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ เพื่อ เป็นข้อมูลพื้นฐาน สำหรับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาอันสืบเนื่องมาจากโสเภณีชาย รวมทั้ง เป็นข้อมูลสำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับโสเภณีชายในครั้งต่อไป โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากโสเภณีชายที่ทำงานในสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศจำนวน 100 คน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้คือ

โส เกษีชายส่วนใหญ่ ก่อนที่จะตัดสินใจมาประกอบอาชีพโส เกษีชายนั้น เป็นนักเรียน หรือนักศึกษามากที่สุด คือมีจำนวน 32 คน หรือร้อยละ 32.0 รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริการ ได้แก่ พนักงานเสิร์ฟตามห้องอาหาร, บาร์เทนเดอร์, พนักงานต้อนรับ (เปิดประตู), รุมบอย, นักร้องฯ มีจำนวน 21 คน หรือร้อยละ 21.0 สำหรับอาชีพรับจ้างทั่วไป ได้แก่ ช่างเชื่อม, ช่างซ่อมรถ, ช่างสลักหินอ่อนฯ มีจำนวน 18 คน หรือร้อยละ 18.0 นอกจากนี้ ก็มีอาชีพพนักงาน บริษัท ได้แก่ พนักงานขายตามห้างสรรพสินค้า, พนักงานขายตามบ้าน (SALE-MAN) พนักงานทำบัญชีฯ มีจำนวน 10 คน หรือร้อยละ 10.0 อาชีพเกษตรกรรมมีจำนวน 5 คน หรือร้อยละ 5.0 เท่ากันกับโส เกษีชายที่ว่างงานก่อนที่จะมาประกอบอาชีพโส เกษีชายนี้ คือมีจำนวน 5 คน หรือ ร้อยละ 5.0 เช่นกัน สำหรับอาชีพเดิมของโส เกษีชายที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ รับราชการ ได้แก่ อาชีพครู และทหาร มีจำนวน 2 คน หรือร้อยละ 2.0 (ดูตารางที่ 69 ประกอบในภาคผนวก)

จากการสัมภาษณ์โส เกษีชายจำนวน 100 คนนั้น อายุโดยเฉลี่ยของโส เกษีชาย ทั้งหมดที่เริ่มประกอบอาชีพนี้ครั้งแรกคือประมาณ 19 ปี ที่เริ่มประกอบอาชีพโส เกษีชายครั้งแรกที่มี อายุต่ำสุดคือ 14 ปี มีจำนวน 1 คน หรือร้อยละ 1.0 ส่วนที่เริ่มประกอบอาชีพโส เกษีชายครั้งแรกที่มี อายุสูงสุดคือ 26 ปี มีจำนวน 1 คน หรือร้อยละ 1.0 เช่นกัน

อายุของโส เกษีชายส่วนใหญ่ที่เริ่มประกอบอาชีพนี้ครั้งแรก ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ อายุ 20 ปี ซึ่งมีจำนวน 19 คน หรือร้อยละ 19.0 รองลงมาคืออายุ 18 ปี มีจำนวน 18 คน หรือร้อยละ 18.0 และอายุ 19 ปีมีจำนวน 14 คน หรือร้อยละ 14.0 โดยสรุปแล้วโส เกษีชาย ที่เริ่มประกอบอาชีพโส เกษีครั้งแรกส่วนใหญ่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ กล่าวคือ มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ซึ่งมีจำนวนถึง 52 คน หรือร้อยละ 52.0 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 70 ประกอบในภาคผนวก)

ส่วนระยะเวลาในการประกอบอาชีพโส เกษีตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน จากจำนวน โส เกษีชายทั้งหมด จะมีระยะเวลาเฉลี่ยประมาณ 7 เดือน ในจำนวนโส เกษีชายทั้งหมด 100 คน ที่เริ่มประกอบอาชีพโส เกษีนี้ครบ 1 เดือนมีจำนวนมากที่สุดคือ 30 คน หรือร้อยละ 30.0 รองลงมาคือประกอบอาชีพโส เกษีมานาน 2 และ 3 เดือน คือมีจำนวน 14 คน หรือร้อยละ 14.0

เท่ากัน ที่พบระยะเวลาานมาก ๆ ที่โสเภณีชายเริ่มประกอบอาชีพโสเภณีจนถึงปัจจุบัน คือระยะเวลา 2 ปี มีจำนวน 4 คน หรือร้อยละ 4.0 ระยะเวลา 3 ปี มีจำนวน 2 คน หรือร้อยละ 2.0 และระยะเวลาถึง 5 ปี มีจำนวน 2 คน หรือร้อยละ 2.0 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 71 ประกอบในภาคผนวก)

บุคคลที่รับอาสา จัดการให้หรือชักนำมาประกอบอาชีพโสเภณีชายนี้คือ เพื่อนซึ่งมีโสเภณีชายตอบข้อนี้มากที่สุดคือ มีจำนวนถึง 53 คนหรือร้อยละ 53.0 รองลงมาคือ การมาสมัครด้วยตนเอง มีจำนวน 33 คน หรือร้อยละ 33.0 และที่ตอบว่า คนอื่นที่รู้จักชักนำมา มีจำนวน 12 คน หรือร้อยละ 12.0 สำหรับบุคคลที่รับอาสาชักนำมาประกอบอาชีพโสเภณีชายที่โสเภณีชายตอบ มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ญาติ ซึ่งมีจำนวนเพียง 2 คน หรือร้อยละ 2.0 เท่านั้น (ดูรายละเอียดในตารางที่ 72 ประกอบในภาคผนวก)

สำหรับรูปแบบและวิธีการมาทำงานของโสเภณีชายนั้น โดยส่วนใหญ่จะเป็นความสมัครใจของตนเองโดยปิดบังทางบ้านและครอบครัว ซึ่งมีจำนวนถึง 74 คน หรือร้อยละ 74.0 รองลงมาคือ ความสมัครใจของตนเองโดยทางคำรู้เห็นด้วย มีจำนวน 19 คนหรือร้อยละ 19.0 ส่วนรูปแบบการมาทำงานที่มีน้อยที่สุด คือ การหนีออกจากบ้านซึ่งมีจำนวนเพียง 7 คน หรือร้อยละ 7.0 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 73 ประกอบในภาคผนวก)

- สาเหตุของการมาประกอบอาชีพโสเภณีชาย

จากการสัมภาษณ์โสเภณีชายทั้งหมด 100 คนนั้น สามารถสรุปถึงสาเหตุของการมาประกอบอาชีพโสเภณีชายได้ดังนี้คือ

1. เนื่องจากความต้องการเงินเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง
เช่น การต้องการเงินเพื่อหาเลี้ยงตัวเองในสังคมกรุงเทพ, การเก็บเงินเพื่อส่งเสียตัวเองเรียนหนังสือ, ต้องการหารายได้ด้วยตัวเองโดยไม่ต้องรบกวนทางบ้าน หรือเนื่องจากตนเองเป็นคน

เที่ยวเก่ง รักสนุกใช้เงินมาก ซึ่งทางบ้านไม่สนับสนุน จึงทำให้หันมาประกอบอาชีพโสเภณีชายนี้บ้างก็ต้องการเก็บเงินเพื่อกลับไปแต่งงานที่ต่างจังหวัด หรือต้องการเก็บเงินเพื่อทำการค้าบางอย่าง นอกจากนี้ก็เป็นการหารายได้เพิ่มเติมนอกเหนือจากงานกลางวันที่ตนเองทำอยู่ เหล่านี้เป็นต้น (มีจำนวน 53 คน หรือร้อยละ 53.0)

2. เนื่องจากความต้องการเงินเพื่อส่งเสียครอบครัว เช่น บิดามารดาแก่ชรามาก ตนเองจึงต้องหารายได้ให้กับครอบครัวแทน รวมทั้งการส่งเสียน้องเรียนหนังสือ บางรายมีภรรยาแล้วจึงต้องรับผิดชอบครอบครัวของตนเองโดยการเลี้ยงดู และหารายได้แก่ครอบครัว ซึ่งภรรยาของโสเภณีชายก็สนับสนุน เหล่านี้เป็นต้น (มีจำนวน 19 คน หรือร้อยละ 19.0)

3. เนื่องจากว่างงานหรือตกงาน ไม่สามารถหางานอื่นทำได้ จึงหันมาประกอบอาชีพโสเภณีชายไปก่อน จนกว่าจะหางานอื่นที่ดีกว่าได้ (มีจำนวน 15 คน หรือร้อยละ 25.0)

4. เนื่องจากต้องการหาประสบการณ์ชีวิต โดยต้องการออกมาใช้ชีวิตตามลำพัง ไม่ต้องการพึ่งครอบครัว โดยจุดประสงค์ต้องการหาประสบการณ์ชีวิต ซึ่งอาชีพโสเภณีเป็นอาชีพที่โสเภณีชายบางส่วนคิดว่าท้าทาย และน่าจะมีประสบการณ์กับอาชีพนี้บ้าง (มีจำนวน 6 คน หรือร้อยละ 6.0)

5. เนื่องจากใจรักในงาน โดยส่วนใหญ่จะเป็นโสเภณีชายที่เปิดเผยตนเองว่า เป็นรักร่วมเพศ และรู้สึกสนุกกับการประกอบอาชีพโสเภณีชาย โดยให้เหตุผลว่าใจรักและชอบงานนี้มาก จึงมาประกอบอาชีพโสเภณีชายนี้ (มีจำนวน 4 คน หรือร้อยละ 4.0)

6. เนื่องจากปัญหาครอบครัว ซึ่งโสเภณีชายมักจะมีปากเสียงกับสมาชิกในครอบครัวบ่อยครั้งจนทำให้ตนเองรู้สึกโกรธ และหนีออกจากบ้านมา บางรายเป็นเพราะความเข้มงวดในการอบรมสั่งสอนของบิดามารดา ห้ามในหลาย ๆ เรื่องจนตนเองรู้สึกทรมานไม่ได้จึงหนี

ออกจากบ้าน นอกจากนี้เหตุผลในการมาประกอบอาชีพโสเภณีเนื่องจากปัญหาครอบครัว โดยถูกบิดามารดาคุมขัง และถูกว่าไม่สามารถใช้ชีวิตด้วยตนเองได้ ทำให้โสเภณีชายมาประกอบอาชีพโสเภณี เพื่อพิสูจน์ทำลายคำคุมขังของบิดามารดา เป็นต้น (มีจำนวน 3 คน หรือร้อยละ 3.0) (ดูตารางที่ 74 ประกอบในภาคผนวก)

จากการทำงานของโสเภณีชายที่สถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ ส่วนใหญ่โสเภณีชายยังไม่เคยทำงานในสถานบริการประเภทนี้ที่ใดมาก่อน เพิ่งมาสมัครและทำงานในสถานบริการที่ตนเองทำอยู่นั้น เป็นแห่งแรก มีจำนวนมากที่สุดคือ 61 คน หรือร้อยละ 61.0 สำหรับโสเภณีชายที่เคยทำงานในสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศมาแล้ว 1 แห่ง ก่อนมาประจำที่สถานบริการในปัจจุบัน มีจำนวน 20 คน หรือร้อยละ 20.0 รองลงมาคือ เคยทำงานในสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศนี้แล้ว 2 แห่ง มี 11 คน หรือร้อยละ 11.0 สำหรับโสเภณีชายที่เคยทำงานในสถานบริการประเภทนี้มาแล้ว 3 แห่ง มี 7 คน หรือร้อยละ 7.0 และโสเภณีชายที่ผ่านการทำงานจากสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศมากที่สุดคือ 5 แห่ง มีจำนวน 1 คน หรือร้อยละ 1.0 เท่านั้น (ดูตารางที่ 75 ประกอบในภาคผนวก)

- การควบคุมป้องกันกามโรค และการรักษาโรคทั่วไปของโสเภณีชาย

ในการป้องกันกามโรคของสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศนั้น จะขึ้นกับคลินิกสุขภาพชาย ในบริเวณย่านถนนพัฒนาพงศ์ คลินิกสุขภาพชายนี้เป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงกับกองกามโรค กระทรวงสาธารณสุข จุดประสงค์ของคลินิกนี้คือการควบคุมกามโรคในหมู่คนรักร่วมเพศชาย รวมถึงการควบคุมโรคติดต่อในหมู่พนักงานชายที่ทำงาน เป็นพนักงานบริการในสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ ซึ่งหมายถึงโสเภณีชายนั่นเอง โดยเจ้าของสถานบริการจะขึ้นทะเบียนกับทางคลินิกสุขภาพ โดยนำรายชื่อของพนักงานชายที่ทำงานอยู่ปัจจุบันทั้งหมดให้กับทางคลินิกสุขภาพชาย และเจ้าของสถานบริการจะบังคับให้โสเภณีชายมารับการตรวจกามโรคทุก ๆ สัปดาห์ โดยโสเภณีชายไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย หลังจากรับการตรวจเรียบร้อยแล้วทางคลินิกจะออกบัตรสีฟ้าให้แก่โสเภณีชายระบุถึงผลการตรวจว่าเป็นกามโรคหรือไม่ ถ้าเป็นชนิดใด ซึ่งโสเภณีชายต้องนำบัตรนี้

ติดตัวและมารับการตรวจรักษาในครั้งต่อไปด้วย อย่างไรก็ตามก็ดีการควบคุมการโรคโดยผ่านทางคลินิกสุขภาพชายนั้น หน่วยงานของรัฐยังไม่ได้ออกเป็นกฎหรือข้อบังคับแต่อย่างไร เพียงแต่เป็นการขอความร่วมมือกับทางเจ้าของสถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศเท่านั้น ซึ่งบางสถานบริการไม่เห็นความสำคัญจึงไม่มีการมาจดทะเบียน หรือบังคับใส่ถุงยางในสถานบริการของตนให้มารับการตรวจการโรค แต่ทั้งนี้ถ้าใส่ถุงยางมีความสนใจในการควบคุมป้องกันการโรคโดยส่วนตัวก็สามารถมารับการตรวจเช็คได้เช่นกัน โดยเสียค่าบริการประมาณ 50-200 บาท เท่านั้น (มรทศ 10, 2529 : 19)

จากการสอบถามใส่ถุงยางถึงการมีบัตรรับรองการตรวจโรค จากคลินิกสุขภาพชายดังกล่าว จำนวนใส่ถุงยางที่มีบัตรมีจำนวนถึง 64 คน หรือร้อยละ 64.0 และมีจำนวนใส่ถุงยาง 36 คน หรือร้อยละ 36.0 ที่ยังไม่มีการรับรองการตรวจโรคจากคลินิกสุขภาพชาย

ส่วนความถี่ในการมารับการตรวจการโรคที่คลินิกสุขภาพชายนี้ ส่วนใหญ่จะมารับการตรวจเดือนละครั้ง มีจำนวน 27 คน หรือร้อยละ 27.0 รองลงมาคือ การมารับการตรวจ 2 สัปดาห์ครั้ง มีจำนวน 16 คน หรือร้อยละ 16.0 ที่มารับการตรวจสัปดาห์ละครั้งนั้นมีจำนวน 15 คน หรือร้อยละ 15.0 ความถี่ที่มารับการตรวจที่น้อยที่สุดคือ 2-3 เดือน จึงจะมาตรวจสักครั้ง มีจำนวน 3 คน หรือร้อยละ 3.0 นอกจากนั้นแล้วจำนวนใส่ถุงยางที่เหลือทั้งหมดไม่มารับการตรวจที่คลินิกสุขภาพชายนี้เลย ซึ่งมีจำนวนถึง 37 คน หรือร้อยละ 37.0 (ดูตารางที่ 76 และ ตารางที่ 77 ประกอบในภาคผนวก)

กลุ่มใส่ถุงยางโดยส่วนใหญ่จะมีความสนใจในการป้องกันโรคติดต่อ โดยเฉพาะการโรค กกล่าวคือ จากจำนวนใส่ถุงยาง 100 คน มีจำนวนถึง 90 คนหรือร้อยละ 90.0 ที่มีการป้องกันการโรคขณะทำงาน (ขณะมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้า) สำหรับวิธีป้องกันการโรคที่นิยมมากที่สุดคือ การใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งมีจำนวนถึง 88 คน หรือร้อยละ 72.13 ของวิธีการป้องกันโรคทั้งหมด รองลงมาคือ การรักษาความสะอาด และทำความสะอาดก่อนและภายหลังการมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าซึ่งมีจำนวน 9 คน หรือร้อยละ 7.38 และงดเว้นการไปกับลูกค้าที่ดูสกปรก

และน่าสงสัยว่าจะ เป็นกามโรคมีจำนวน 8 คน หรือร้อยละ 6.56 นอกจากนั้นก็วิธีสังเกต เว้นการ
จูบปากกับลูกค้าขณะมีเพศสัมพันธ์มีจำนวน 5 คน หรือร้อยละ 4.10 สำหรับวิธีอื่นที่โสเภณีชายมัก
ใช้ในการป้องกันกามโรค แต่ไม่เป็นที่นิยมนัก คือ การระวังมิให้มีบาดแผลเกิดขึ้นขณะมีเพศสัมพันธ์
การซื้อยากินป้องกัน การใช้น้ำยาล้างปากภายหลังการมีเพศสัมพันธ์ หรือไม่ยอมให้ลูกค้าร่วมเพศ
กับตนเองทางทวารหนัก ซึ่งพบว่า โสเภณีชายใช้วิธีดังกล่าวในการป้องกันกามโรคจำนวนวิธีละ
2 คน หรือร้อยละ 1.64 นอกจากนั้นแล้วยังพบว่า มีการบัสสาวะขับถ่ายภายหลังการมีเพศสัมพันธ์
หรืองดเว้นการไปกับแขกต่างชาติ เป็นต้น ซึ่งวิธีหลังนี้ไม่เป็นที่นิยมนัก (ดูรายละเอียดในตาราง
ที่ 78 และตารางที่ 79 ประกอบในภาคผนวก)

สำหรับวิธีการรักษาโรคทั่วไปของโสเภณีชายนั้น โสเภณีชายส่วนใหญ่นิยมไป
รับการรักษาจากแพทย์ตามคลินิก ซึ่งมีจำนวน 61 คน หรือร้อยละ 61.0 รองลงมาคือ การซื้อยา
มารับประทานเอง มีจำนวน 18 คน หรือร้อยละ 18.0 นอกจากนั้นโสเภณีชายรับการรักษาโรค
ทั่วไป โดยเจ้าของสถานบริการจัดหาแพทย์มาตรวจ มีจำนวน 6 คน หรือร้อยละ 6.0 ส่วนการ
รักษาโรคทั่วไป โดยการไปโรงพยาบาลนั้นมีจำนวน 5 คน หรือร้อยละ 5.0 และอีกจำนวน 4
คน หรือร้อยละ 4.0 ที่ปล่อยให้โรคนั้น ๆ หายเองโดยไม่รับการรักษาอย่างไรเลย (ดูตาราง
ที่ 80 ประกอบในภาคผนวก)

- การเสพติดและการเล่นการพนันของโสเภณีชาย

จากการสัมภาษณ์โสเภณีชายกับการสูบบุหรี่นอกเวลาทำงานพบว่า โสเภณีชาย
ส่วนใหญ่สูบบุหรี่เป็นประจำทุกวันมีมากที่สุดซึ่งมีจำนวนถึง 55 คน หรือร้อยละ 55.0 ที่สูบบ้างเป็น
ครั้งเป็นคราว มีจำนวน 22 คน หรือร้อยละ 22.0 และมีจำนวนโสเภณีชาย 23 คน หรือร้อยละ
23.0 ที่ไม่สูบบุหรี่เลย

จากการสัมภาษณ์โสเภณีชายกับการดื่มเหล้านอกเวลาทำงานพบว่าโสเภณีชาย
ส่วนใหญ่จะดื่มเหล้าเป็นครั้งคราวเท่านั้น ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดคือ 65 หรือร้อยละ 65.0 ส่วนที่

คิม เป็นประจำมีจำนวน 20 คน หรือร้อยละ 20.0 และมีจำนวนโสเภณีชาย 15 คน หรือร้อยละ 15.0 ที่ไม่คิมเหล่านี้เลย

สำหรับการ เสพติดสิ่ง เสพติดให้โทษร้ายแรงของกลุ่มโสเภณีชาย ที่พบมากที่สุด คือ เสพติดกัญชามีจำนวนถึง 14 คน หรือร้อยละ 14.0 นอกเหนือจากนั้นก็มีการ เสพติดเฮโรอีน 1 คน หรือร้อยละ 1.0 เสพติดทินเนอร์ 1 คน หรือร้อยละ 1.0 เช่นเดียวกับกับการ เสพติดยา ประเภทส้อมประสาทซึ่งมีจำนวน 1 คน หรือร้อยละ 1.0 เท่ากัน ส่วนที่เหลือคือจำนวนโสเภณีชายที่ไม่เสพติดสิ่ง เสพติดให้โทษร้ายแรงเลยมี 81 คน หรือร้อยละ 81.0 และมีจำนวนโสเภณีชาย 2 คน หรือร้อยละ 2.0 ที่ไม่ตอบคำถามนี้ (ดูตารางที่ 81, ตารางที่ 82 และตารางที่ 83 ประกอบ ในภาคผนวก)

สำหรับการ เล่นการพนันนั้น โสเภณีชายส่วนใหญ่จะไม่สนใจเท่าไรนักคือ ไม่เล่นเลยเป็นส่วนมาก ที่นิยมเล่นกันก็เป็นการ เล่นเพียงครั้งคราว เป็นส่วนใหญ่ ประเภทของการพนันที่นิยม เล่นเป็นครั้งคราวมากที่สุดคือ สลากกินแบ่งรัฐบาลซึ่งมีจำนวน 50 คน หรือร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ ไพ่ มีจำนวน 44 คน หรือร้อยละ 44.0 และห่วยใต้ดิน มีจำนวน 43 คน หรือร้อยละ 43.0 นอกจากนั้นก็คือ ไฮโล มีจำนวน 16 คนหรือร้อยละ 16.0 ม้าแข่ง มีจำนวน 7 คน หรือร้อยละ 7.0 และที่โสเภณีชายนิยม เล่นเป็นครั้งคราวจำนวนน้อยที่สุดคือ ก้ว มี 3 คน หรือร้อยละ 3.0

สำหรับการพนันที่นิยม เล่นกันเป็นประจำ คือ สลากกินแบ่งรัฐบาล ซึ่งมีจำนวน 9 คน หรือร้อยละ 9.0 รองลงมาคือ ไพ่ มีจำนวน 6 คนหรือร้อยละ 6.0 และไฮโล มีจำนวน 3 คน หรือร้อยละ 3.0 นอกจากนั้นก็คือ ห่วยใต้ดิน มีจำนวน 2 คน หรือร้อยละ 2.0 ม้าแข่ง 1 คน หรือร้อยละ 1.0 ส่วนการพนันประเภท ก้ว ไม่มีโสเภณีชายที่นิยม เล่นเป็นประจำ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 84 ประกอบในภาคผนวก)

- การประกอบอาชีพโสเภณีชายกับการเป็นรักร่วมเพศ

จากการสัมภาษณ์ มีโสเภณีชายที่เปิดเผยตนเองว่า เป็นรักร่วมเพศมีจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 17.0 และที่ปฏิเสธว่าตนเองไม่เป็นรักร่วมเพศ คือ เป็นชายแท้ ๆ มีจำนวนถึง 82 คนหรือร้อยละ 82.0 และมีจำนวน 1 คนหรือร้อยละ 1.0 ที่ไม่ยอมรับว่าเป็นรักร่วมเพศ แต่ก็ไม่ปฏิเสธ

จากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของอาชีพโสเภณีชาย กับการทำให้กลายเป็นรักร่วมเพศ โสเภณีชายส่วนใหญ่คิดว่าการประกอบอาชีพโสเภณีชายมีผลทำให้เป็นรักร่วมเพศมีจำนวน 56 คน หรือร้อยละ 56.0 ส่วนที่เหลือคิดว่าการประกอบอาชีพโสเภณีชายไม่มีผลทำให้เป็นรักร่วมเพศ มีจำนวน 44 คนหรือร้อยละ 44.0

จากเหตุผลที่สนับสนุนความคิดเห็นว่าการประกอบอาชีพโสเภณีชาย มีผลทำให้เป็นรักร่วมเพศ แบ่งออกได้ดังนี้

1. สภาพแวดล้อม กล่าวคือ โสเภณีชายจะต้องคลุกคลีอยู่ในหมู่ของคนรักร่วมเพศทุกคืน และต้องไปกับลูกค้าที่เป็นรักร่วมเพศและต้องยอมมีเพศสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ ทำให้เกิดความเคยชิน จากการไม่ยอมรับ จนถึงเป็นเรื่องธรรมดา และอาจจะส่งผลให้ตนเองกลายเป็นรักร่วมเพศได้เช่นกัน (มีจำนวน 48 คน หรือร้อยละ 85.71 ของจำนวนโสเภณีชายที่สนับสนุนทั้งหมด)

2. ความรู้สึกพอใจในการทำงาน กล่าวคือ โสเภณีชายที่เป็นชายแท้ ๆ เมื่อมาประกอบอาชีพนี้ พบลูกค้าที่เป็นรักร่วมเพศ ส่วนใหญ่ลูกค้าจะเอาใจเก่ง และจะคอยตามใจทุกอย่าง ซึ่งผิดจากเดิมที่ตนเองต้องคอยเอาใจแฟนหญิง ซึ่งบางครั้งแฟนหญิงอาจจะเอาแต่ใจตัว แสร้งนอน ตนเองก็ต้องงอนง้อ นำความรำคาญมาให้กับตนเองมากมาย แต่เมื่อมาพบลูกค้าเกย์ที่คอยเอาใจตน ทำให้ตนเองรู้สึกพอใจและรู้สึกดีว่าที่ จะมีแฟนหญิง อาจทำให้โสเภณีชายนั้นกลับ

กลายมาเป็นรักร่วมเพศได้ หรือบางครั้งมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าที่เป็นรักร่วมเพศแล้ว มีความสุขมากกว่ามีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิง จึงทำให้ตนเองคิดใจและรู้สึกพอใจ จนกลายเป็นรักร่วมเพศได้เช่นกัน (มีจำนวน 5 คน หรือร้อยละ 8.93 ของจำนวนโสเภณีชายที่สนับสนุนทั้งหมด)

และมีจำนวนโสเภณีชาย 3 คน (หรือร้อยละ 5.36 ของจำนวนโสเภณีชายที่สนับสนุนทั้งหมด) ไม่ให้เหตุผลในการสนับสนุนความคิดเห็น เกี่ยวกับการประกอบอาชีพโสเภณีชายมีผลทำให้เป็นรักร่วมเพศ

สำหรับ เหตุผลที่คัดค้านอิทธิพลของการประกอบอาชีพโสเภณีชาย ในการทำให้เป็นรักร่วมเพศ แบ่งออกได้ดังนี้

1. จิตใจไม่โน้มเอียง กล่าวคือ โสเภณีชายที่เป็นชายแท้ให้เหตุผลว่าตนเองใจแข็งพอ ไม่เคยมีใจโน้มเอียงไปทางด้านรักร่วมเพศ ถึงแม้จะมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าซึ่งเป็นเพศเดียวกัน แต่ตนเองถือว่าเป็นเพียงการทำงานเท่านั้น และคิดว่าตนเองชอบเพศหญิงมากกว่าบ้างก็บอกว่าเกลียดคนเป็นรักร่วมเพศ แต่ยอมประกอบอาชีพนี้เพื่อเงินอย่างเดียว ส่วนใหญ่คิดว่าทำใจตัวเองได้ และไปใช้บริการของโสเภณีหญิงประจำ (มีจำนวน 36 หรือร้อยละ 81.82 ของจำนวนโสเภณีชายที่คัดค้านทั้งหมด)

2. การเป็นรักร่วมเพศเป็นมาแต่กำเนิด กล่าวคือ โสเภณีชายให้เหตุผลถึงการเป็นรักร่วมเพศนั้น เป็นมาแต่กำเนิด จากสภาพแวดล้อมในวัยเด็ก รวมถึงสภาพจิตใจของคนรักร่วมเพศที่มีพัฒนาการมาเป็นรักร่วมเพศโดยตรง ส่วนตนเองมาทำงานในสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศก็จริง แต่สภาพแวดล้อมไม่มีผลที่จะทำให้กลายเป็นรักร่วมเพศได้ กล่าวคือ คนที่เป็นรักร่วมเพศมาแล้วถึงจะเป็น แต่ถ้าเป็นผู้ชายแท้ถึงจะมาทำงานนี้ก็ไม่มีโอกาสเป็นรักร่วมเพศได้ (มีจำนวน 5 คน หรือร้อยละ 11.36 ของจำนวนโสเภณีชายที่คัดค้านทั้งหมด)

นอกจากนั้น มีจำนวนโศภณิชา 3 คน (หรือร้อยละ 6.82 ของจำนวนโศภณิชาที่คัดค้านทั้งหมด) ไม่ให้เหตุผลในการคัดค้านว่า การประกอบอาชีพโศภณิชาไม่มีผลต่อการทำให้เป็นรักร่วมเพศ (ดูตารางที่ 85, 86, 87 และ 88 ประกอบในภาคผนวก)

- ความรู้สึกต่อการมาประกอบอาชีพโศภณิชา

ผลจากการสัมภาษณ์ โศภณิชาที่รู้สึกพอใจกับการประกอบอาชีพโศภณิชานี้มีจำนวน 56 คนหรือร้อยละ 56.0 และมีจำนวนโศภณิชา 44 คนหรือร้อยละ 44.0 ที่ไม่พอใจกับการประกอบอาชีพโศภณิชาเลย

จากเหตุผลของความรู้สึกพอใจกับการประกอบอาชีพโศภณิชาทั้งหมด พอสรุปได้ เป็นหัวข้อใหญ่ ๆ ดังนี้คือ

1. รายได้ดี กล่าวคือ การมาประกอบอาชีพโศภณิชา เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ๆ ที่โศภณิชาเคยผ่านมานั้น อาชีพโศภณิชานี้มีรายได้ดีกว่าหลายเท่ามาก (มีจำนวนมากที่สุดคือ 39 คน หรือร้อยละ 69.64 ของจำนวนโศภณิชาที่มีความรู้สึกพอใจทั้งหมด)

2. ใจรักในงาน กล่าวคือ รักงานทางด้านนี้เพราะตนเองเป็นรักร่วมเพศชอบการใช้ชีวิตกลางคืน ถือว่าเป็นงานที่หุรหุราได้เกี่ยวกับแขก ใจรัก (มีจำนวน 3 คน หรือร้อยละ 5.36 ของจำนวนโศภณิชาที่มีความรู้สึกพอใจทั้งหมด)

3. ชอบรูปแบบในการทำงาน คือ ถือว่าเป็นงานสบายและตนเองสมัครใจเป็นงานอิสระคิดจะทำเมื่อไรก็ได้ เบื่อก็กินกิน และ เป็นงานง่าย ๆ ไม่ต้องใช้แรงงานซึ่งตนเองทำได้อย่างสบายใจ และเป็นงานที่น่าสนใจและน่าทดลอง (มีจำนวน 7 คน หรือร้อยละ 12.50 ของจำนวนโศภณิชาที่มีความรู้สึกพอใจทั้งหมด)

4. ทำให้ทุกอย่างให้ชีวิตดีขึ้น คือ จากรายได้ดีทำให้ตนเองสามารถพัฒนาชีวิตของตนเองได้ดีขึ้น ได้รู้จักคนมาก ๆ ได้เรียนรู้ชีวิต มีประสบการณ์ รวมทั้งสามารถพึ่งตนเองได้โดยไม่มีภาระของใคร (มีจำนวน 2 คนหรือร้อยละ 3.57 ของจำนวนโสเภณีชายที่มีความรู้สึกพอใจทั้งหมด)

5. ถือว่าเป็นงานสุจริต คือ ตนเองถือว่าเป็นงานสุจริตที่ตนเองสมัครใจ และรู้สึกภูมิใจในตัวเองกับการประกอบอาชีพโสเภณีชายนี้ โดยไม่สนใจคนในสังคม เพราะตนเองถือว่าไม่ได้ไปลักขโมยใคร หรือทำผิดกฎหมายเยี่ยงอาชีพอื่น ๆ ที่มีอยู่ในสังคมปัจจุบันอีกมากมาย (มีจำนวน 4 คน หรือร้อยละ 7.14 ของจำนวนโสเภณีชายที่มีความรู้สึกพอใจทั้งหมด)

มีโสเภณีชาย 1 คน (หรือร้อยละ 1.79 ของจำนวนโสเภณีชายที่มีความรู้สึกพอใจทั้งหมด) ไม่ให้เหตุผลของความพอใจในการประกอบอาชีพโสเภณีชายนี้แต่อย่างไร

จากเหตุผลของความรู้สึกไม่พอใจในการประกอบอาชีพโสเภณีชาย สามารถสรุปได้ดังนี้

1. น่าอับอาย สังคมไม่ยอมรับ คือ อับอายเพื่อนฝูงและบ่อยครั้งที่ไปกับลูกค้าชาวต่างชาติ คนทั่วไปมักจะมองตนเองอย่างดูถูกเหยียดหยาม เนื่องจาก เป็นงานที่สังคมไม่ยอมรับต้องปิดบังเพื่อนฝูงและครอบครัว บ้างก็ถือว่าเป็นงานต่ำ ตนเองไม่รู้สึกพอใจในงานนี้เลย (มีจำนวน 9 คน หรือร้อยละ 20.45 ของจำนวนโสเภณีชายที่มีความรู้สึกไม่พอใจทั้งหมด)

2. ขัดต่อความรู้สึก คือ การประกอบอาชีพโสเภณีชายนี้คือการทำงานที่จำเป็นจะต้องมีเพศสัมพันธ์กับกลุ่มรักร่วมเพศ ซึ่งเป็นเพศชายด้วยกัน ทำให้ตนเองไม่มีอารมณ์ร่วมต้องฝืนความรู้สึกตนเองตลอดเวลา แม้กระทั่งการเอาใจเขาก็จำเป็นต้องฝืนใจทามาโดยตลอด (มีจำนวน 16 คน หรือร้อยละ 36.36 ของจำนวนโสเภณีชายที่มีความรู้สึกไม่พอใจทั้งหมด)

3. ไม่ได้เงินตามที่ตนต้องการ คือ บางส่วนมีความหวังในการประกอบอาชีพโสเภณีชาย เนื่องจากคิดว่ารายได้ดีมาก แต่พอมาประกอบอาชีพนี้จริง ๆ ตนเองกลับไม่มีรายได้เท่าที่หวังไว้ (มีจำนวน 2 คน หรือร้อยละ 4.55 ของจำนวนโสเภณีชายที่มีความรู้สึกไม่พอใจทั้งหมด)

4. เป็นงานที่ไม่มั่นคง กล่าวคือ รายได้จากการประกอบอาชีพโสเภณีนี้ เป็นรายได้ที่ไม่แน่นอนตายตัว ขึ้นอยู่กับการทำงานแต่ละวันว่าจะมีลูกค้ามาซื้อบริการจากตนในวันนั้น ๆ บ้างหรือไม่ จึงทำให้รายได้ไม่แน่นอนและเมื่อตนเองมีอายุมาก ๆ ก็ไม่สามารถประกอบอาชีพได้อีก (มีจำนวน 3 คน หรือร้อยละ 6.82 ของจำนวนโสเภณีชายที่มีความรู้สึกไม่พอใจทั้งหมด)

5. กลัวโรคติดต่อ โดยเฉพาะข่าวการระบาดของโรคเอดส์ในประเทศไทย ทำให้โสเภณีชายบางส่วนกลัวโรคติดต่อนี้ จากการมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้า โดยเฉพาะกับลูกค้าชาวต่างชาติมาก (มีจำนวน 3 คน หรือร้อยละ 6.82 ของโสเภณีชายที่มีความรู้สึกไม่พอใจทั้งหมด)

6. อิ้อัดกับสภาพในการทำงาน คือ ขณะไปเที่ยวกับลูกค้า โสเภณีชายจะรู้สึกอิ้อัด โดยเฉพาะกับการพูดคุยหรือการคอยเอาใจลูกค้า ซึ่งตนเองเป็นชายแท้ ๆ จะรู้สึกจริงเกินกลุ่มรักร่วมเพศมาก รวมถึงความรู้สึกไม่พอใจกับสภาพในสถานที่ทำงานที่มีกลุ่มรักร่วมเพศ เข้ามาใช้บริการ ทำให้ตนรู้สึกอิ้อัดมาก (มีจำนวน 5 คน หรือร้อยละ 11.36 ของโสเภณีชายที่มีความรู้สึกไม่พอใจทั้งหมด)

จากจำนวนโสเภณีชายทั้งหมดมีจำนวน 3 คน (หรือร้อยละ 6.82 ของจำนวนโสเภณีชายที่มีความรู้สึกไม่พอใจทั้งหมด) ไม่ให้เหตุผลกับความรู้สึกไม่พอใจกับการประกอบอาชีพโสเภณีชายของตน (ดูตารางที่ 89, 90 และ 91 ประกอบในภาคผนวก)

จากการสอบถามถึงระยะเวลาที่คิดจะประกอบอาชีพโสเภณีต่อไป ก่อนจะตัดสินใจเลิก
โสเภณีชายส่วนมากจะตอบว่าไม่แน่นอน ทว่าไปเรื่อย ๆ มีจำนวนมากที่สุดคือ จำนวน 19 คน หรือ
ร้อยละ 19.0 รองลงมาคือ คิดจะประกอบอาชีพนี้จนกว่าจะเก็บเงินได้สักจำนวนหนึ่งเท่าที่ตน
ต้องการ หรือจนกว่าจะหางานอื่นที่รายได้ดีกว่านี้ มีจำนวน 14 คน หรือร้อยละ 14.0 นอกเหนือ
จากนั้น โสเภณีชายส่วนใหญ่คิดว่าตนเองจะประกอบอาชีพโสเภณีนี้อีกประมาณ 9 เดือน มีจำนวน
13 คน หรือร้อยละ 13.0 และคิดว่าจะประกอบอาชีพนี้อีกเพียงเดือนเดียว มีจำนวน 12 คน
หรือร้อยละ 12.0 และจากจำนวนโสเภณีชายทั้งหมด ที่คิดจะประกอบอาชีพนี้ต่อไปจนกว่า
ร่างกายของตนเองจะหมดสภาพ หรือขายบริการกับลูกค้าไม่ได้อีกแล้ว มีจำนวนถึง 3 คน หรือ
ร้อยละ 3.0 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 92 ประกอบในภาคผนวก)